

reviscola

La revista de l'Institut Jaume Huguet · Antiga Escola del Treball

VALLS

L'AUCA DE L'INSTITUT JAUME HUGUET-ANTIGA ESCOLA DEL TREBALL DE VALLS
CENTENARI DE L'INSTITUT (1924-2024)

octubre 2025

21

JAUME
HUGUET
ANTIGA ESCOLA DEL TREBALL

100

EQUIP DE REDACCIÓ I CORRECCIÓ

Marc de Bofarull Prats
Joan Foguet Coll
Anaïs Gil Garcia
Claustre Pallarès Ramon
Marina Romeu Serra
Neus Salvat Arbós
Montserrat Sánchez Borrachera
Comissions del Centenari

FOTOS DE PORTADA

Fotos dels actes del Centenari

DISSENY DE PORTADA I CONTRAPORTADA

Marc de Bofarull Prats

DISSENY I IMPRESSIÓ

Gràfiques Moncunill, SL - Valls

D.L. T-343-2005

EDITA

Institut Jaume Huguet-Antiga Escola del Treball
C/ Creu de Cames s/n · 43800 Valls
Tel. 977 600 938
Correu electrònic: e30004611@xtec.cat
www.institutjaumehuguet.cat
AFA 977 603 560
ANESPRO 977 600 938

Índex

EDITORIAL 3

PROGRAMA D'ACTES 4

ENTREVISTES DEL CENTENARI 10

Rosa Cos

Projecte del Centenari de 1r d'ESO: entrevistes a exalumnes

CRÒNIQUES DEL CENTENARI 18

Les Humanitats, a la base d'un exitós Centenari

Lliçó inaugural: els valors dels castells

Viatge al passat: el 4 d'octubre de 2024

Representació artística de l'auca

La festa d'aniversari, una jornada per recordar

Veu i record

Esforços sí, però sense cap sacrifici

Una exposició fotogràfica val més que mil paraules

De festa en festa: música per a tothom

Veus que bateguen

Els actes institucionals del Centenari

Una celebració amb mirada de futur per a la Formació Professional

Del testimoni a l'acció: tres contribucions al Centenari

Gente bien, l'obra de teatre de professors

Murals per la sostenibilitat

La cursa solidària del Centenari

Primavera literària

La sardana del Centenari: "Cent anys d'estudi i treball"

El Centenari des de dins i cap al futur, el projecte audiovisual de 4t d'ESO i la càpsula del temps

Un curs de premis

DES DE CASA 53

Tenerife: una cloenda perfecta per a l'ESO

Mamma mia!, el musical

Compromís amb el medi ambient: un curs per recordar

CARA A CARA AMB LA JUBILACIÓ 64

Rosa Maria Batalla Gras

Joan Foguet Coll

Maria Antònia Dalmau Vilanova

UNA CELEBRACIÓ DE MEMÒRIA, COMPROMÍS I FUTUR COMPARTIT!

El curs 2024-25 ha marcat una fita ineludible en la trajectòria educativa i social de Valls i comarca, ja que s'ha celebrat el centenari de l'Institut Jaume Huguet-Antiga Escola del Treball. El centre ha estat hereu d'aquella iniciativa privada de la península Ibèrica de crear escoles professionals.

Aquesta efemèride no ha estat simplement una commemoració institucional, sinó també la celebració rica i plural de la nostra escola, una institució profundament arrelada a la ciutat, a la comarca i al país, la qual ha sabut sintetitzar el passat i promoure'n els valors fundacionals, interpel·lar el present sense renunciar als seus orígens, i projectar amb intel·ligència i ambició un futur prometedor. Quatre eixos han vertebrat aquest centenari: la **diversitat**, la **quantitat**, la **transcendència** i la **participació**. Així, els actes han desbordat el caràcter acadèmic per esdevenir patrimoni col·lectiu de tota la comunitat educativa i la ciutat.

El nostre institut s'engloba en una comunitat viva i plural. Per tant, la **diversitat** s'ha manifestat tant en els continguts dels actes com en els seus protagonistes. En aquest sentit, vull agrair de tot cor el compromís que han tingut durant el curs tres comissions organitzadores: el professorat en actiu i jubilat; els docents d'ESO, BAT i CF, i una gran quantitat d'alumnes implicats.

Tota aquesta participació organitzativa ha permès que el programa inclogués activitats molt variades: des de conferències d'alt nivell —amb figures com Antoni Bassas, sor Lucía Caram o Carla Vall— fins a diverses exposicions d'alumnes, debats o xerrades obertes a tothom, entre altres. De la mateixa manera, no s'ha deixat de banda tampoc la dimensió cultural —amb presentacions de llibres de John Carlin o Núria Cadenes—, ni la vinculació amb l'entorn industrial i empresarial —amb projectes de recerca en col·laboració amb la Fundació Anespro. Aquesta diversitat, que també ha inclòs actes lúdics, com el concert d'Els Catarres, o actuacions de companyies com Passabarret, ha estat clau per mostrar que el centre és una institució que viu de moltes veus i que sap escoltar-les.

El segon vector que cal subratllar és la **quantitat**, ja que aquesta commemoració no ha estat reduïda a una única jornada festiva, sinó que ha estat una celebració constant. Trenta-cinc actes han omplert l'agenda val·lenca, deu dels quals han estat concentrats a l'octubre de 2024, seguits de tres o quatre activitats mensuals fins al juny de 2025. Des del simbòlic lliurament del premi del concurs del logotip fins al descobriment d'una placa commemorativa al convent del Carme —lloc d'origen del nostre centre—, cada iniciativa ha contribuït a consolidar el valor d'aquest centenari com a referent d'activació comunitària.

Tanmateix, allò que ha fet singular aquesta commemoració és la **transcendència**. El centenari ha estat pensat no

només per als alumnes, sinó també amb ells i amb la ciutadania de l'Alt Camp. Molts actes s'han desenvolupat en espais emblemàtics, com el Teatre Principal, Sant Roc, la Biblioteca Popular, el Museu Casteller, el Centre Cultural o la plaça del Pati. Aquesta vocació d'obertura posa en relleu que l'Institut és un espai d'aprenentatge i un actor actiu de la vida cívica i cultural val·lenca.

Finalment, cal destacar la **participació**: l'Institut és molt més que una estructura educativa, ja que no es deixa ningú de banda. Aquí, alumnes, exalumnes, docents, en actiu i jubilats, famílies, entitats i institucions diverses han volgut implicar-se, a través de l'assistència o amb la preparació i organització dels actes. En aquest sentit, la col·laboració amb entitats com l'AAEET o l'emocionant acte Veu i Record, evidencien un sentiment d'arrelament i pertinença al centre.

Ha estat un veritable honor poder viure, com a director, aquest curs. He pogut percebre de primera mà l'estima que moltes persones i institucions han mostrat. En són exemples la bona acollida per part de les empreses i institucions que va tenir la campanya de mecenatge per finançar-ne els actes; la recollida de signatures impulsada per a la concessió de la Creu de Sant Jordi; l'atorgament de la Medalla de la Ciutat; la concessió del premi a la Iniciativa Cívica de la Fundació Ciutat de Valls, i la distinció de la Placa al Treball President Macià, impulsada per la Cambra de Comerç. Aquests reconeixements, especialment la **Creu de Sant Jordi**, no només coronen una celebració, sinó que legitimen una vocació educativa que ha perdurat durant un segle, i que aquest curs s'ha renovat amb força.

En definitiva, el centenari de l'Institut no és tan sols un esdeveniment commemoratiu, és una declaració d'intencions, un crit d'orgull i una mostra del que pot aconseguir una comunitat quan es conjura per celebrar, recordar i créixer. Cent anys després de la seva creació, a més d'educar, construeix futur, un futur de qualitat per a les noves generacions i arrelat al territori. Quan llegiu aquest editorial, el nostre institut haurà complert ja cent-un anys. Durant aquesta commemoració també hem mirat cap al futur i hem embolcallat en una càpsula del temps —que no s'obrirà fins d'aquí vint-i-cinc anys— els nostres trets més distintius, fet que suposa un acte simbòlic i ple de sentit.

Per acabar, vull expressar el meu agraïment sincer a tothom que ha fet possible que aquesta commemoració hagi estat un èxit col·lectiu. En aquest cas, l'edició de la revista *Reviscola* amb totes les altres publicacions en són un bon exemple. Desitjo que les gaudiu!

JOSEP M. SOLER I SEGURA
Director

ACTES DEL CENTENARI

Presentació de l'Auca del Centenari: dimecres, 2 d'octubre de 2024

El dimecres 2 d'octubre vam encetar els actes de celebració del Centenari al convent del Carme, la primera seu de l'Escola del Treball. Es va presentar l'Auca de l'Institut amb la presència d'autoritats, exdirectors, professors, exprofessors, representants de centres docents vallencs, el professor Antoni M. Marsal, autor dels rodolins de l'auca, i l'il·lustrador i exalumne Jaume Bernabeu. A més, es va lliurar el premi del concurs al disseny del logotip del Centenari a la dissenyadora Núria Arbonès.

Lliçó inaugural "Els valors dels castells en el món educatiu": divendres 4 d'octubre de 2024

Al Museu Casteller de Catalunya, es va fer la lliçó inaugural del curs 2024-25 titulada "Els valors dels castells en el món educatiu", adreçada als alumnes de 1r de Batxillerat i als de 1r del CFGS d'Ensenyament i Animació Socioesportiva. Els exalumnes Joan Ibarra Rodríguez (Batxillerat), expresident de la Colla Vella dels Xiquets de Valls, i Helena Llagostera Serra (Formació professional), excap de la Colla Joves Xiquets de Valls, van conversar amb la periodista Aina Mallol Capellà sobre els valors dels castells en el món educatiu.

Recreació de la inauguració de l'Institut l'any 1924: divendres 4 d'octubre de 2024

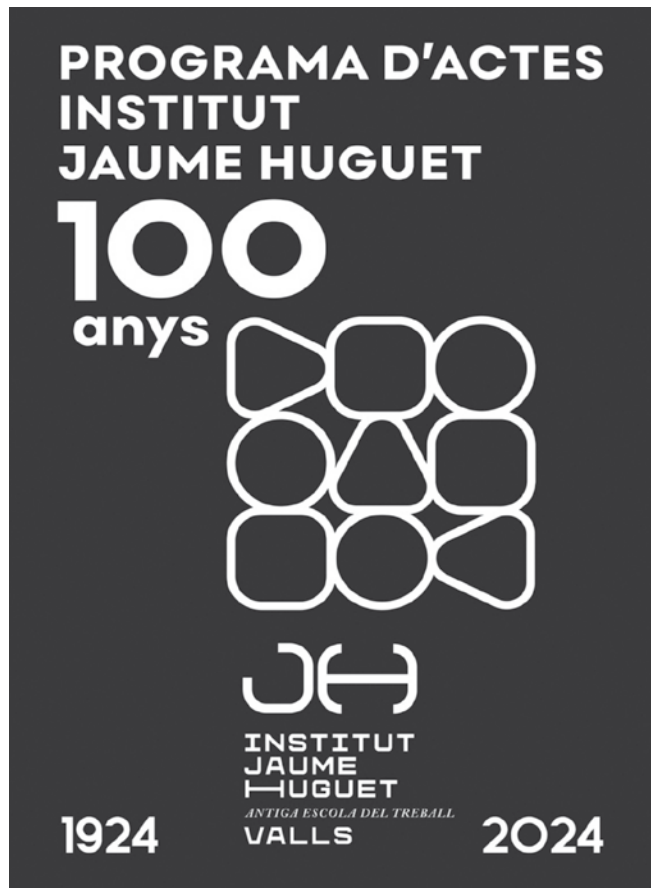
Els alumnes de 2n d'ESO culminen el projecte de la recreació històrica de la inauguració de l'Institut, tal com es va dur a terme fa 100 anys. Durant quatre dies, van estudiar i van explorar la societat de principis del segle XX, descobrint com era la vida dels ciutadans de Valls, quines eren les relacions entre les classes socials, el paper de la Mancomunitat de Catalunya i les transformacions que va promoure en l'educació i la societat.

Concurs de dibuix de l'auca: dimarts 8 d'octubre de 2024

Tots els alumnes de l'ESO van participar en el concurs de dibuix de l'Auca del Centenari, que consistia a engrandir l'auca elaborada pel professor Antoni M. Marsal, autor dels rodolins, i l'il·lustrador i exalumne Jaume Bernabeu. Les vinyetes guanyadores van ser exposades en una paret del centre.

Festa d'aniversari per als alumnes: 11 d'octubre de 2024

Es va celebrar el centenari de l'Institut amb l'alumnat amb esmorzar i activitats diverses: xaranga, fotografia aèria amb

Fotografia aèria amb un dron de tots els alumnes, professors i PAS del centre.

un dron, bingo musical, futbol bombolla, karaoke, "just dance", taller de polseres, competició FIFA, danses tradicionals, taller de percussió i pintada d'un mural al pati amb el logo-tip dels 100 anys del centre.

Veu i record: 11 d'octubre de 2024

Conduït per l'exalumna Anna Estallo, es van recordar les diverses etapes del centre a partir de les vivències d'alguns exalumnes. Va comptar amb la participació d'Antoni Bassas amb una dissertació sobre els aniversaris. La interpretació de dues cançons per part de la també exalumna Marina Vidal va servir per posar el colofó musical a la vetllada.

Xerrades de sor Lucía Caram: dijous 17 d'octubre de 2024

Coincidint amb el Dia Mundial de la Pobresa, va venir a l'Institut la monja i activista sor Lucía Caram a fer dues xerrades: al matí, als alumnes i, a la tarda, al Teatre Principal, al públic en general. Va parlar del seu compromís social amb la gent més vulnerable, especialment amb la pobresa invisible i amb la gent amb problemes per culpa de la guerra d'Ucraïna.

Inauguració de l'exposició del Centenari: divendres 25 d'octubre de 2024

El 25 d'octubre es va inaugurar al pati de Sant Roc de l'Institut d'Estudis Vallencs, l'exposició del recull fotogràfic del Centenari a partir del projecte de 3r d'ESO. Aquest recull fotogràfic, que va copsar les fites històriques més rellevants per a l'Institut, va ser visitable fins al diumenge 3 de novembre.

Concerts del centenari: 25 i 26 d'octubre de 2024

Assistents a la jornada de portes obertes.

El dia 25 d'octubre es va fer a la pista coberta de l'Institut el concert jove del Centenari amb l'actuació de punxadiscos: Ruben Romero, Xaviggi, Ivan RF i Cronox. I el dia 26 va ser el torn del concert Remember Jaume Huguet amb les actuacions de New Limit i els punxadiscos Serra & David FL, Pep Sánchez i Rocío Calderay.

Jornada de portes obertes al centre: dissabte 9 de novembre de 2024

El dissabte 9 de novembre al matí vam fer una jornada de portes obertes amb motiu del centenari de l'Institut, adreçada a exalumnes i exprofessors. Les més de 300 persones assistents van visitar les instal·lacions remodelades (auditori, biblioteca, sala de professors, despatxos de direcció, secretaria i consergeria) i altres aules i tallers del centre.

Acte d'inauguració oficial del Centenari: dilluns 11 de novembre de 2024

L'11 de novembre es va celebrar l'acte d'inauguració oficial del Centenari, presidit per la consellera d'Educació i Formació Professional, Esther Niubó, i l'alcaldesa de Valls, Dolors Farré. Van assistir a l'acte Mateu Montserrat, president del Consell Comarcal de l'Alt Camp; Josep M. Rovira, president de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis de Valls; i altres representants polítics, empresarials i educatius. L'acte també va comptar amb la interpretació d'una peça musical per part del Grup Instrumental del centre. Fou presentat per l'exalumne Jordi Murtró.

"Embolica't pel teu futur": divendres 22 de novembre de 2024

El 22 de novembre, l'alumnat de diferents cicles formatius va assistir a un taller experiencial que la Maria Batet, entrenadora d'habilitats emprenedores i mentora d'equips, va impartir al Teatre Principal. Els joves assistents van descobrir a través de la metàfora de les teles acrobàtiques d'Aeris la Vertical, els valors fonamentals del fet d'emprendre i les habilitats essencials que comporta.

"Amb passió i TRAPP tens un bon futur assegurat": dimecres 27 de novembre de 2024

El 27 de novembre es va fer al Teatre Principal la xerrada "Amb passió i TRAPP tens un bon futur assegurat", a càrrec del comunicador i còmic Borja Nicolau. A través d'una manera divertida i participativa, l'acte tenia l'objectiu de parlar sobre la inserció en el món laboral.

"Esport solidari internacional": dimarts 3 de desembre de 2024

El 3 de desembre, amb motiu del Dia Internacional de les Persones amb Discapacitat, va venir el president de l'ONG Esport Solidari Internacional (ESI), Josep Maldonado, a com-

panyat pel campió paralímpic de tenis taula, Jordi Morales, per presentar aquest projecte d'esport solidari.

"Llegendaris": divendres 13 de desembre de 2024

L'acte organitzat el 13 de desembre al Teatre Principal de Valls va tindre l'objectiu de celebrar els 125 anys del FC Barcelona, els 100 de l'Institut Jaume Huguet•Antiga Escola del Treball i els 45 de la Penya Barça de Valls i l'Alt Camp. Aquesta gala va fer un recorregut pel segle XX i part del XXI a través de vídeos històrics de les dues entitats, que es combinaren amb les declaracions de personalitats representatives.

"Teatre popular i escola": dijous 16 de gener de 2025

El 16 de gener, al Teatre Principal es va celebrar l'acte "Teatre popular i escola" amb la participació de la companyia Passabarret, l'actor i humorista Fermí Fernández i la pallasca val·lenca Pepa Plana, exalumna de l'Institut. L'acte es va cloure amb la projecció d'un vídeo amb el recull dels millors moments del teatre al nostre institut.

"Llegendaris del bàsquet": divendres 31 de gener de 2025

Coincidint amb la festivitat de Sant Joan Bosco, l'auditori va acollir "Llegendaris del bàsquet". Aquest acte, conduït pels professors Salva Torres, Oriol Burch i Jordi Andreu, va comptar amb la participació d'exjugadors de bàsquet del FC Barcelona: Andrés Jiménez, Juan Domingo De la Cruz i Manolo Flores.

Presentació del llibre *De l'Escola del Treball a l'Institut*

Portada del llibre *De l'Escola del Treball a l'Institut Jaume Huguet. Cent anys fent escola*

Jaume Huguet. Cent anys fent escola: divendres 31 de gener de 2025

El convent del Carme va acollir l'acte de presentació del llibre *De l'Escola del Treball a l'Institut Jaume Huguet. Cent anys fent escola*, obra de l'exdirector del centre Jordi Tuset Vallet, editat per l'Institut d'Estudis Vallencs. L'acte, conduït per la periodista i exalumna Marta Ferré, va comptar amb la intervenció de Francesc Murillo, president de l'IEV, ja que el llibre es va incloure dins de la col·lecció "Per conèixer Valls". Es va aprofitar l'acte per fer un reconeixement tant als familiars dels tres fundadors de l'Escola del Treball de Valls (Lluís Plana, nebot net d'Artemi Plana; Irene Bonet, neta de Rafael Morlà, i Antoni Puig, net de Rafael Solé), com als directors Salvador Casañas, Salvador Escofet, Xavier Bagés, Jaume Ciurana, Jordi Tuset i Josep M. Soler. Per acabar, va actuar la Societat Coral Aroma Val·lenca, en record de l'entitat que va acollir els moments inicials de creació de l'Escola del Treball.

Celebració del Dia Mundial de la Ràdio: divendres 21 de febrer de 2025

Amb motiu del Dia Mundial de la Ràdio, celebrat el 13 de febrer, Ràdio Ciutat de Valls va fer un programa en directe de dos quarts d'11 a les 12 del matí a l'auditori del nostre centre. En el programa, que va ser dirigit per David Prats i Èric Rosique, hi van passar diverses persones del centre: Josep M. Soler, director; Neus Salvat, Joan Foguet i Marc de Bofarull, professors de català; Aina Rallo i Pau Maronda, alumnes de Batxillerat; Francesc Fàbregas, director del setmanari *El Vallenc*, i Quim Roca i Nando Serret, excol·laboradors de Ràdio Capital de l'Alt Camp; el professor Antoni M. Marsal, membre de la comissió del centenari de l'Institut, Manuel Fernández, professor jubilat, i Teresa Rull, regidora d'Educació de l'Ajuntament de Valls.

Representació de l'obra de teatre de Santiago Rusiñol *Gente bien*: divendres 21 i dissabte 22 de febrer de 2025

El 21 i 22 de febrer, el Teatre Principal es va representar una versió de la comèdia de Santiago Rusiñol *Gente bien*, sota la direcció de la professora Claustre Pallarès i Ramon i amb la col·laboració de l'exprofessora Rosa Batalla, encarregada del vestuari, maquillatge i atrezzo.

Trobada amb les empreses i institucions col·laboradores del Centenari: divendres 28 de febrer de 2025

El divendres 28 de febrer es va fer a l'auditori del centre l'acte de reconeixement a les empreses i institucions col·laboradores del Centenari, que va ser presidit pel president de la Generalitat de Catalunya, Salvador Illa. L'acte va consistir en la visita de les noves instal·lacions del centre i algunes aules amb alumnes de CFGS i en el lliurament dels obsequis a les empreses i institucions col·laboradores. L'acte fou conduït

Representants polítics i empresarials col·laboradors del Centenari.

pel professor i membre de la comissió del Centenari Antoni Marsal, i comptà amb els discursos del director de l'Institut, Josep Maria Soler; del president de la Cambra de Comerç de Valls, Josep Maria Rovira; de l'alcalde de Valls, Dolors Farré, i del president de la Generalitat.

“Les ciències socials i les humanitats computacionals al Barcelona Supercomputing Center (BSC)”: dijous 20 de març de 2025

A l'auditori del centre, la xerrada va anar a càrrec de l'astrofísica i investigadora especialitzada en gestió de dades Mercè Crosas Navarro. L'acte es va emmarcar dins les Jornades AcceleraPyme de la Cambra de Comerç de Valls i fou presentat pel president d'aquest organisme, Josep M. Rovira.

“Trenquem barreres: reflexions sobre igualtat i violència de gènere”: dilluns 24 de març de 2025

A l'auditori, Carla Vall Duran, advocada penalista i criminòloga, va fer una xerrada sobre igualtat i violència de gènere. L'acte, que va ser conduït per la professora Laura Solé, estava adreçat específicament a l'alumnat dels cicles formatius de grau superior, però també es va obrir a tota la ciutat.

Mural per a la sostenibilitat: divendres 28 de març de 2025

El 28 de març, els alumnes de l'optativa de Dibuix de 4t d'ESO i 2n de BAT artístic van pintar la primera fase d'un mural a la paret de davant de l'entrada principal del centre. Aquesta iniciativa va provenir de l'Ajuntament de Valls i es va relacionar amb les Escoles Verdes a través de Cel rogent. Cada centre escolar de la ciutat va pintar una paret amb un tema en concret, un ODS numerat amb l'objectiu de crear un itinerari per Valls amb el tema de la sostenibilitat.

Massa brillant, d'Oriol Puig Grau: divendres 28 de març de 2025

El divendres 28 de març al matí es va fer a l'auditori de l'Institut una xerrada amb actors de l'obra *Massa brillant* i membres del col·lectiu Orgull Vallenc. Al vespre al Teatre Principal, es va dur a terme la representació de l'obra, una producció del Teatre Nacional de Catalunya i Teatres en xarxa, programada per l'Ajuntament de Valls i que es va incloure en el marc dels actes del Centenari, adreçada a l'alumnat de Batxillerat.

“Una atleta en el món de l'alt rendiment”: dilluns 31 de març de 2025

El 31 de març es va fer la xerrada “Una atleta en el món de l'alt rendiment”, a càrrec de l'atleta olímpica de Valls Marta Galimany Guasch a la qual van assistir els alumnes del CFGS d'Ensenyament i Animació socioesportiva (EAS). Després de la xerrada es va fer la presentació oficial del cartell de la Cursa del Centenari.

Plantada d'arbres: divendres 4 d'abril de 2025

La comissió d'Escoles Verdes va organitzar una plantada d'arbres al pati de l'Institut, dues tipuanes i tres lledoners. La plantada va comptar amb la participació d'alumnes i professors del centre: Jaume Morell, professor del CFGM d'Excavacions i Sondatges i propietari de l'empresa Excavacions J. Morell, per la cessió de les màquines i l'operari per poder fer els treballs d'excavació; i els professors del CFGM d'Excavacions i Sondatges, Jordi Esqué i Xavi Sánchez, i els alumnes d'aquest cicle. Aquest acte va rebre el suport econòmic i tècnic de l'Ajuntament de Valls.

Cursa del centenari: diumenge 6 d'abril de 2025

Coincidint amb el Dia Mundial de l'Activitat Física, es va celebrar la Cursa del Centenari de l'Institut Jaume Huguet. La cursa va recórrer els carrers de la ciutat tot seguint les petjades del centre educatiu al llarg dels seus 100 anys de trajectòria. També va tenir una vocació solidària: tots els fons recaptats amb les inscripcions es van destinar a la Fundació Andrés Marcio, que treballa per la recerca d'una cura per la laminopatia.

Projecte de 1r ESO del centenari: del dilluns 31 de març al dilluns 7 d'abril

L'alumnat de 1r d'ESO va protagonitzar, dins el projecte del centenari, una activitat molt especial: van entrevistar antics alumnes de l'Institut —familiars, amics o coneguts— com a representants de diferents generacions. Durant dues jornades del mes d'abril, van treballar en grup per preparar les entrevistes sobre cada testimoni.

Presentacions de llibres: del 7 a l'11 d'abril de 2025

La setmana prèvia de Sant Jordi es van fer cinc presentacions de llibres: el 7 d'abril Josep Maldonado va presentar *Àfrica? Sí, gràcies*; el 8 d'abril Núria Cadenes, *En carn i ossos*; el 9 d'abril John Carlin, *El factor humà* (en anglès *Playing the enemy*); el 10 d'abril Xavier Bagés *Laberint de desitjos*, i l'11 d'abril Frederic Porta, la trilogia *Barça inèdit*, *Barça insòlit* i *Barça oblidat*.

Lliurament de la Creu de Sant Jordi 2025: dijous 15 de maig de 2025

El 15 de maig a la tarda, al Museu Nacional d'Art de Catalunya, l'Institut va rebre formalment la Creu de Sant Jordi durant l'acte de lliurament de les Creus de Sant Jordi 2025.

Creu de Sant Jordi de l'Institut Jaume Huguet-Antiga Escola del Treball.

Presentació del dossier *El Polígon Industrial de Valls. Més de mig de segle d'influència*: divendres 16 de maig de 2025

El 16 de maig al vespre, a la Biblioteca Popular de Valls es va presentar el dossier "El Polígon Industrial de Valls. Més de mig de segle d'influència", que parteix dels treballs de recerca de tres alumnes de segon de Batxillerat del curs 2023-24 i de la col·laboració de la Fundació Anespro. També es va presentar el vídeo "Històries de l'Institut Jaume

Huguet", un recull de records de famílies que han passat pel centre al llarg de diverses dècades.

"Dona, contista i catalana: tres voltes rebel": dimarts 20 de maig de 2025

El dia 20 de maig al vespre, a l'Institut d'Estudis Vallencs, es va fer un altre dels actes del Centenari del centre. La xerrada, conduïda per l'exdirector i escriptor Xavier Bagés, va rebre el títol "Dona, contista i catalana: tres voltes rebel" i va anar a càrrec de l'escriptora Ester Enrich Coma.

Mamma Mia!, el musical: divendres 23 de maig de 2025

Els alumnes de l'optativa de teatre de 4t d'ESO van cantar, ballar i interpretar les cançons d'aquest musical, dirigits per la professora Claustre Pallarès. Estaven acompanyats per l'orquestra de l'Institut, formada per professors i alumnes, amb la direcció musical del professor Miquel Simón.

Premi a la Iniciativa cívica: dissabte 24 de maig de 2025

En el marc de la Nit de Premis Valls, l'Institut va rebre el Premi a la Iniciativa Cívica per la seva aportació durant el darrer any a la ciutat amb els actes commemoratius del Centenari i, d'altra banda, per la seva trajectòria i arrelament a la ciutat, que ha actuat com a motor de canvi i transformació des de 1924. A més, en el decurs de la celebració, l'alcalde va anunciar públicament la concessió de la Medalla de la Ciutat de Valls a l'Institut.

Concert jove: dissabte 24 de maig de 2025

Dissabte 24 de maig, la pista coberta de l'Institut va acollir el grup de música Els Catarres, que van estrenar el seu darrer disc *Paracaigudistes*. Després d'aquesta actuació, la festa va continuar amb els punxadiscos K-ZU i Dago Kareli.

Visita de la presidenta de la Diputació: dijous 29 de maig de 2025

El 29 de maig, Noemí Llauredó i Sans, presidenta de la Diputació de Tarragona, va fer una visita institucional al centre. La visita va començar amb la signatura del llibre d'honor de l'Institut i continuà amb la visita de diversos espais, tallers i aules del centre.

Sardana del Centenari: diumenge 8 de juny de 2025

A la plaça del Pati de Valls, es va fer una ballada de sardanes i es va estrenar la sardana del Centenari, titulada "Cent anys d'estudi i treball" i composta pel professor Felip Brunet. Albert Oliva, exalumne del centre i president de la Unió Anelles de la Flama, va presentar la ballada, i La Cobla La Principal de Tarragona es va encarregar de la interpretació musical.

Taules del dinar de final de curs i cloenda del Centenari.

Càpsula del temps del Centenari: 16 i 17 de juny de 2025

El 16 i 17 de juny, tots els grups d'ESO van treballar en el darrer projecte del curs i del Centenari: la càpsula del temps, que serà oberta el 6 d'octubre de 2049, quan l'Institut faci 125 anys. A la càpsula, que està situada al jardí del davant del centre, els alumnes van escollir els objectes i van deixar-hi un vídeo amb diverses reflexions sobre el futur.

Lliurament de la Placa al Treball President Macià: dimarts 17 de juny de 2025

El Govern de la Generalitat de Catalunya va concedir la Placa al Treball President Macià a l'Institut en la categoria de foment de la creació d'empreses i ocupació de qualitat. En concret, va ser a partir de la candidatura presentada per la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis de Valls, avalada també per diverses empreses i institucions de casa nostra, que el Govern ens ha concedit aquest guardó.

Lectura de la Proclama de la Flama del Canigó: dilluns 23 de juny de 2025

Amb motiu del centenari de l'Institut, Òmnium Cultural de l'Alt Camp va convidar el centre a llegir la Proclama de la Flama del Canigó d'enguany: van representar l'Institut el director, Josep M. Soler, i dos alumnes de 4t d'ESO, Greta Rué i Marc Vallverdú.

Final de curs i cloenda del Centenari: dilluns 30 de juny de 2025

El 30 de juny es va celebrar el dinar de final de curs i cloenda del centenari i com cada any, va servir també per acomiadar els companys que es jubilen. Per posar punt final als actes del Centenari, en el dinar ens va acompanyar l'alcalde de Valls, Dolors Farré, que abans va venir a l'Institut a signar en el llibre d'honor. L'acte va estar amenitzat per l'exalumne i punxadiscos Pep Sánchez i pel mag Rubén Darío proximity.

Publicació de la Reviscola del Centenari: 6 d'octubre de 2025

Aprofitant la celebració del 101è aniversari de l'Institut, es va publicar la 21a edició de la revista de l'Institut, dedicada als actes del Centenari. Es va entregar un exemplar de la revista a cada alumne i treballador del centre.

NEUS SALVAT ARBÓS
MARC DE BOFARULL PRATS
 Departament de Llengua Catalana

ROSA COS ROIG

“Vaig néixer tres dies abans que l'Institut”

Rosa Cos Roig va néixer el 3 d'octubre del 1924, i el 2024, complí cent anys igual que l'Institut Jaume Hugué. De petita, anava al tros a plegar avellanes i olives i, amb només vuit anys, va començar a treballar de mainadera. Després, durant quaranta anys, es va dedicar a treballar en una peixateria. Abans, li agradava anar a cosir i la perruqueria; ara, gaudeix pintant els dibuixos o fent les sumes que un dels seus dos fills li prepara. No sap llegir ni escriure, només el que necessitava a la feina, que era sumar.

• **Com era l'educació que es donava als nois respecte a les noies?**

A l'escola només hi anaven nois. Nosaltres, les noies, anàvem a l'escola dominical, al convent de monges, cada diumenge cap a les cinc de la tarda fins al voltant de les nou de la nit, i allà ens ensenyaven a cosir. Jo hi anava amb les meves quatre germanes i n'apreníem amb totes les altres noies, però allà no ens ensenyaven a multiplicar, ni restar, ni dividir... com a molt vaig aprendre a sumar mentre treballava a la peixateria.

• **Segons el que ens explica, es podria dir que la peixateria va afectar els seus coneixements. Quina va ser la seva vivència en aquest ofici?**

En arribar a la peixateria, no sabia gaire bé com anaven les balances, el pes, ni sabia diferenciar 50 grams de 100 grams. No vaig tindre cap formació abans d'arribar-hi, així que mentre treballava a la peixateria ho vaig anar aprenent. Bàsicament, vaig aprendre a sumar, el més bàsic per la feina que havia de fer. A la botiga sempre vaig tindre una dependenta que m'ajudava a vendre peix. Primer vaig tindre la Lúcia, després la Maria Rosa i, finalment, la Neus.

A les set del matí, ens posàvem a vendre el peix fresc, que encara es movia i tot. Sobretot llavors venien les dones dels pagesos, que els preparaven l'arròs amb peix que es menjaven al tros. Portaven carmanyola, però normalment el peix l'embollicàvem amb paper de diari. També era molt maco veure com

la canalla que venia amb les seves mares a comprar s'apropaven a veure els animals, i tocaven els crancs i els escamarlans que encara bellugaven les potes. Els feia molta gràcia, a la canalla. Ara ja quasi que no hi ha peixateries com les d'abans, i la gent només va als supermercats, abans no hi havia supermercats... La qualitat del peix també ha canviat. Abans, el que veníem, era més bo, peix fresc; era peix, peix.

• **Gran part de la seva vida la va dedicar a la peixateria, però hi havia alguna afició que la marqués?**

Com he mencionat anteriorment, m'agradava molt cosir i també la perruqueria, que era un passatemps que sempre m'havia agradat i havia gaudit fent. Quan era jove, anava a les cases del veïnat, de casa en casa, a fer pentinats per una pesseta i, a la setmana, aconseguia al voltant de vint-i-cinc pessetes. Una curiositat interessant és que abans, en lloc de posar laca als cabells perquè es quedessin fixos, hi posàvem suc de llimona; els cabells quedaven enganxats, secs i forts, com si fos laca. Els pentinats que normalment feia eren ondes i caragols.

M'agradava tant la perruqueria que fins i tot recordo que el meu primer nuvi, Andreu Molins, que tenia una botiga on venien colònia, em solia fer diversos regals i, un dia del meu sant, em va portar un regalet que portava escrit:

“Una xiqueta molt maqueta, que pentina a mig carrer, i li feia falta, un polvoritzador de barber.”

• Avui en dia la gent té moltes opcions per entretenir-se, però què feia la gent abans, per passar el temps?

De petits jugàvem amb una piloteta, amb ginyes¹, a saltar corda, a la xarranca... Jugàvem al carrer amb tots els nens, tots els veïns... Recordo que la mare em comprava nines de cartró, i quan es posava a ploure es desfeien totes. Igual que ara, hi havia famílies que es podien permetre més i, d'altres, menys. També anàvem al torrent, a caminar amb les amigues i tota la colla a fer farigoles. Un cop vam ser més grans, vam anar a ballar als pagesos² i al club. Ballàvem passos elaborats que ens apreníem, com el pasdoble.

• I el cinema?

En el moment que van aparèixer les pel·lícules, recordo que ens reuníem tots en una sala i miràvem "El Gordo i el Flaco", Charlot... Eren històries de riure, en blanc i negre, i rèiem molt! Alguns artistes reconeguts eren: Gary Cooper, Clark Gable...

• Igual que en l'educació, vostè diria que hi havia alguna divisió entre els homes i les dones en l'àmbit dels jocs?

Es podria dir que abans els homes eren qui més aviat jugaven als jocs de taula, com el pim-pom, el dòmino i les cartes, mentre que les dones, no tant.

• Va treballar de molt jove, va arribar a tenir alguna mena d'educació?

Quan treballava a Ca Padró, amb només vuit anys, una senyora em va denunciar perquè no tenia edat per treballar i l'inspector que va vindre em va fer plegar. Llavors el senyor Padró em va portar al col·legi de les monges del Cor de Maria i vaig estar estudiant allí fins als 10 anys. Per tant, vaig anar a l'escola només des dels 8 anys fins als 10, l'edat necessària per treballar, així que un cop complerts em van tornar a agafar a Ca Padró. Si no, potser no hauria estudiat mai.

• Abans de Ca Padró, va treballar?

Amb vuit anys treballava cuidant un nadó. La gent del poble em deia que el nen era més gran que jo. Ja més tard vaig anar a treballar collint olives, avellanes i veremar, fins que vaig anar a Ca Padró.

• I la tecnologia com va afectar la ciutat de Valls?

No entenc aquesta paraula, la gent no feia servir la paraula tecnologia. Abans només hi havia una ràdio i prou. La gent quan treballava, cantava pel carrer o des de les finestres, estaven contents, i ara no se sent res, és més trist. Recordo que abans també ens quedàvem a la fresca fins a les 10 de la nit amb les cadires al carrer amb tots els veïns. Es tenia tanta con-

fiança amb la gent que, fins i tot, al carrer hi havia unes portes grosses amb una gattonera, perquè entressin els gats. La gent tancava les portes amb clau i la penjava a la gattonera. Quan tornaven de fer algun "recado", la clau seguia a la gattonera; ara això no es podria fer!

• I el carrer de la Cort?

Abans al carrer de la Cort hi havia molt d'ambient; semblava que fos la rambla de Tarragona. La gent s'hi passejava, des del Pati fins a l'església de Sant Joan, i anaven pujant i baixant.

• Què més feia?

Cada dia, després de treballar, anava a ca la modista Baldrich a cosir i allí feia vestits perquè la meua mare no ens els podia pagar... i naltros volíem anar mudades. Ens fèiem bruses, vestits... la modista tallava les peces i nosaltres les cosíem, però, si no ho fèiem bé, ens feia desfer els vestits i ens els tornava a fer cosir.

• Hi havia més modistes abans que ara...

Ara no hi ha modistes (en Pluvinet és sastre). Abans hi havia moltes modistes que en sabien, la Miolet, la Cabré, la Plana, la Sisteré, la Regina, la Voltes, entre d'altres. Les senyores anaven a comprar a diferents botigues. Ara no hi ha res. Tot és de fora, dels supermercats. A mi m'agradava més abans, quan hi havia més petit comerç, cal Llagostera, la Renovació, cal Antonino, venien peces de roba per fer vestits. Ara el poble està una mica mort!

• Per tant, quina època diria que és millor, la seva infantesa o ara?

Són èpoques diferents. Aleshores era una altra època, però crec que és més bonica aquesta que l'altra perquè abans érem més pobres... però dins de la pobresa vivíem en una mena de felicitat no tan material.

• Vostè va viure la Guerra Civil, com la recorda?

La recordo malament perquè queien bombes. Ens havíem d'amagar als refugis; naltros anàvem al de l'hort dels Alls, que era prop de casa. Al carrer de les Parellades, on vivíem, que tothom n'hi deia carrer de la Mitja Galta perquè només hi havia cases en un costat, la metralla d'una bomba va tocar les cames d'una veïna i ho va passar molt malament.

Els rojos portaven una boina vermella. Eren d'esquerra i "dolents", anaven a les esglésies per enderrocar-les. També Sant Joan, però després de la guerra la varen tornar a fer.

Valls durant la guerra es va parar totalment. Quan es va acabar, hi havia "moros i moros"³; aquests ens donaven unes llauanes de carn de cavall desfeta, com si fos trinxat en conserva.

¹Cadascuna de les pedretes amb què juguen les nenes tirant-les a terra i fent-les córrer a cops de peu. La Rosa diu que les seves eren ossets de be en lloc de pedres.

²La cooperativa de Valls

³La guàrdia mora de Franco.

La trobàvem bona! Eren com les que hi ha ara de tonyina, però en comptes de tonyina, carn de cavall.

• **I després de la guerra...**

Després de la guerra vam estar una mica més bé. Estàvem més tranquils. No sentíem els avions.

• **I sobre les Festes Decennals de la Mare de Déu de la Candela?**

Durant la Candela teníem molta feina a la peixateria, tot i que no venia gaire gent de fora. Abans la gent no es movia tant com ara. Els sastres, però, tenien més feina que jo a la peixateria, perquè havien de preparar els vestits. Jo celebrava la Candela a casa amb la família, però també anava al ball de gala, i recordo que em vaig fer un vestit llarg... Alguns feligresos que s'ho podien permetre, portaven un braser recobert amb fusta i amb anses per poder-los tragar. Sobretot a la Missa del Gall, però també per la Candela, posaven aquests brasers al terra dels

bancs i hi posaven els peus al damunt per escalfar-se i perquè no quedessin gelats. Diu la dita: "Si la Candelera plora el fred és fora, però si la Candelera riu, el fred és viu". Abans feia més fred que ara.

• **I per finalitzar, quin consell donaria a la gent jove de Valls?**

Els diria que mentre no facin res de mal, que xalin. Quan ets jove t'ho has de passar bé, perquè, si no, mira... en un moment, passen els anys.

Ha estat un plaer haver pogut parlar amb vostè i escoltar els seus 100 anys de vivències i anècdotes, uns relats que quedaran impresos en aquestes pàgines de l'Institut Jaume Huguet. Moltes gràcies, Rosa!

MERITXELL FERREIRO I PAU MARONDA
1r de Batxillerat

**INSTITUT
JAUME
HUGUET**
ANTIGA ESCOLA DEL TREBALL
VALLS
100
anys

Construïm el FUTUR junts!

ESO BATXILLERAT

FORMACIÓ PROFESSIONAL

ENTREVISTES A EXALUMNES

Amb motiu del Centenari, des del 31 de març fins al 7 d'abril l'alumnat de 1r d'ESO ha realitzat un projecte en què han entrevistat exalumnes i exprofessors del centre. Els alumnes van preparar un seguit de preguntes sobre com ha estat el pas per l'educació secundària d'aquestes persones, quines experiències s'emporten, com eren les seves matèries preferides, etc.

NÚRIA TORNÉ

Núria Torné, exalumna del centre, enguany ha tornat a l'institut com a mare d'una alumna de 1r ESO, l'Arlette Torné Quintana de 1r ESO A.

• Quin record tens del teu pas per l'institut?

Ho vaig trobar molt agradable, perquè vaig conèixer nous alumnes dels pobles de l'Alt Camp, i també perquè vaig escollir què volia ser de gran.

• Com era l'ambient a l'institut entre companys?

Al principi va ser una mica difícil socialitzar, perquè no ens coneixíem, però al cap d'uns dies ens coneixíem tots, socialitzàvem, treballàvem junts, etc.

• Recordes alguna anècdota divertida o especial de la teva època d'estudiant?

Quan vaig arribar a tercer d'ESO, la meua amiga i jo érem molt tímides. Un dia, ens va caure el tap d'un bolígraf, i els companys van riure molt fort. Això em va fer passar una mica de vergonya, però ara ho recordo com una anècdota divertida.

• Hi havia algun professor que t'inspirés? Per què?

Sí, la Lilian Borràs per diversos motius. D'una banda, em va transmetre interès per la matèria que impartia, Llengua Castellana i literatura. De l'altra, explicava bé la lliçó.

• Com han canviat les coses des de la teva època a l'institut?

Han canviat molt. Nosaltres no teníem totes les tardes lliures, ni tampoc teníem ordinadors, ja que fèiem servir llibres. Finalment, també hi havia una campana que sonava molt fort. Ara, tot ha canviat molt amb la tecnologia.

• Com et va anar la teua etapa al Jaume Huguet?

Molt bé. Vaig conèixer gent nova, i això ho recordo com una etapa molt maca.

En conjunt, ha estat una experiència enriquidora per als alumnes, ja que s'han pogut posar en contacte amb generacions anteriors i compartir i comparar experiències. A continuació, es poden observar una selecció de totes les entrevistes que s'han fet.

• Quina era la teua assignatura preferida de l'institut?

La meua assignatura preferida era Català, ja que vaig mostrar interès a l'assignatura.

• Què creus que es podria haver fet millor a l'institut?

M'hauria agradat poder anar de colònies. Només vam fer un viatge quan estava a Batxillerat, però el viatge va ser molt curt. Trobo que les colònies van molt bé per socialitzar i tindre records.

• Has mantingut contacte amb antics companys o professors?

De professors, sí. Sobretot amb la Lilian, ens hem anat veient.

• Si poguessis tornar enrere canviaries alguna cosa del teu passat per l'institut?

No, no canviaria res. Crec que vaig estar molt bé i vaig gaudir molt els anys que vaig passar aquí, i no els canviaria per res del món.

• Com ha influït la teua experiència al centre en la persona que ets avui?

Penso que les persones que tenen voluntat i que més s'esforcen tenen resultats positius. El millor és donar el millor de tu mateixa i el màxim possible de tu.

• Quins consells donaries als estudiants que ara hi estan estudiant?

Venir amb la ment oberta, aprendre a créixer i sobretot treballar i estudiar molt. No cal treure-ho tot amb excel·lents, però hem d'esforçar-nos-hi.

• Creus que l'institut et va preparar bé per la vida adulta o estudis professionals?

Sí, sobretot el Batxillerat. Crec que aquests dos anys em van ajudar a madurar. Vaig estudiar a la Universitat Rovira i Virgili, de fet vaig fer un màster especialitzat en audició i llenguatge. Actualment treballo amb infants sords, tant individualment

com grupalment. També ajudo nens i nenes que han adquirit la parla més tard.

• Què és el més difícil de la teva feina?

Considero que el més difícil és comprendre que ells no entenen el món com les persones que no són sordes. És un treball més emocional. Cal dir que una cosa que em va costar va ser aprendre la llengua de signes. Vaig fer cursos durant cinc anys, però és molt motivador. En aquest sentit, s'ha de comentar que hi ha signes diferents en cada llengua de signes, la catalana és diferent a la castellana i a l'anglesa.

• Com treballes amb els pares perquè ajudin els seus fills?

Es fan tres entrevistes cada curs: una al principi, l'altra al mig

i una al final, sobretot quan són nens petits. Treballem amb els pares, els expliquem el procés i treballem en sessions logopèdiques.

• Què és el que més t'agrada del que fas?

Treballar de professora de nadons sords. És cert que els primers dies de feina vaig tenir inseguretats i alguns dubtes, però les sensacions que tenia també eren agradables i satisfactòries. M'agrada molt la meva feina, tot i que quan era petita no m'hagués imaginat mai que treballaria d'això.

CLÀUDIA VILARÓ MEDINA,

ARLETTE TORNÉ QUINTANA, ONA DOMINGO VIDALES,

de 1r ESO A

CLÀUDIA SALVAT FIGUERES

Clàudia Salvat Figueres, exalumna del centre del 2012 al 2018, enguany ha fet les pràctiques del Màster universitari en Formació del Professorat al nostre institut al departament d'anglès.

• Tens bons records de l'institut?

Tinc molt bons records de l'institut, ja que es va formar un grup amb la gent que ja coneixia i amb els professors que tenia, i això va estar molt bé.

• Què volies ser de gran?

Sempre deia que volia ser veterinària, però en veure quina feina hauria de fer realment, com ara veure animals ferits o haver-los d'adormir, al final vaig decidir ser professora.

• Com eren els professors quan anaves a l'institut? Eren molt estrictes?

Aquesta pregunta depèn molt de cadascú, però tinc molt bons records dels professors, que no van ser gaire estrictes.

• Quines assignatures t'agradaven més? I quines menys?

Sempre em va agradar més l'Anglès, perquè va ser la meva assignatura preferida. La matèria que menys m'agradava eren les Matemàtiques.

• Tenies bon comportament a l'aula? I amb els companys de classe, com et comportaves?

Era una noia tímida, i no parlava gaire a classe, ni tan sols amb els companys, però amb el pas dels anys vaig anar parlant més. Tot i això, mai vaig faltar el respecte a ningú, ni a companys ni a professors.

• Què feies al teu temps lliure?

Feia algunes activitats extraescolars, com jugar a futbol, tocar el piano i la bateria, quedar amb els amics o anar a passejar la meva gossa.

• Va ser difícil passar a la universitat?

Vaig fer el Batxillerat humanístic i social, i volia fer el grau d'Educació Primària, però no només volia ser professora de primària, així que vaig triar Anglès per poder fer classes d'Anglès, que era el que volia. Entrar en aquest grau no va ser gaire difícil, ja que no està gaire sol·licitat.

• Hi havia ordinadors quan tu estaves estudiant?

Sí que hi havia ordinadors, però no anaven tan ràpids com els d'ara. També teníem iEduca i Moodle, però no tenien la mateixa utilitat. Per exemple, tothom s'havia d'apuntar els deures i els exàmens a l'agenda.

• Has hagut d'estudiar lluny de casa teva?

No, ja que vaig fer la carrera a Tarragona, molt a prop. Però tenia ganes de marxar, ja que amb aquests estudis es podia anar a algun lloc bonic, així que vaig poder marxar al Regne Unit per fer de professora.

• Com va influir la teva experiència a l'institut en la teva decisió sobre què fer després de graduar-te?

Vaig tenir molt bona experiència a l'institut, així que vaig decidir viure l'experiència com a professora i, d'aquesta manera, veure-ho des d'uns altres ulls. Com que l'Anglès m'agradava molt i era una matèria en la qual tenia molta facilitat, em vaig acabar decidint per aquest camí.

• Quins consells donaries a un estudiant actual a l'institut?

Li diria que ha d'anar més tranquil i aprofitar aquesta etapa, ja que ens anem fent grans i en un tres i no res ja hem crescut. Per mi, els anys d'institut van ser de les millors etapes de la vida.

• Què és el que més t'agrada i el que menys t'agrada de la teva feina?

El que més m'agrada és poder transmetre l'anglès als alumnes, i també el contacte amb altres persones. Opino que no només els alumnes aprenen dels professors, sinó que els professors també aprenen dels alumnes. Pel que fa a allò que menys m'agrada, aquí no sé què respondre, ja que encara em falta experiència.

• Què és el millor que t'ha passat en la teva carrera? I el pitjor?

El millor de la carrera va ser que vaig fer el que m'agradava, i quan una cosa t'agrada mai et canses. El pitjor va ser que

quan estava a la universitat va haver-hi la Covid, i vaig haver de fer-ho tot digitalment a casa, així que no vaig poder viure del tot la vida d'universitària.

• Què fas actualment al teu temps lliure?

Aquest any no tinc gaire temps lliure, però m'agrada molt dedicar temps a fer de voluntària en un refugi d'animals, ja que això m'agrada. També dedico temps a la música, ja que tinc un grup. Finalment, m'agrada dedicar temps a sortir amb les amigues i els amics.

• Et va costar molt dominar les altres llengües?

Crec que no, perquè crec que tinc molta facilitat en aprendre'n, sobretot l'anglès, ja que escoltava molta música en anglès i mirava pel·lícules i sèries en aquest idioma.

**ÈNIA PRADES SANCHO, ISRAE THAINA I
RITA NOGUÉS FERRANDO,**
de 1r ESO B

JOSEP MIQUEL SORROCHE GALERA

Josep Miquel Sorroche Galera, exalumne del centre, aquest curs ha tornat a trepitjar el centre com a pare d'un alumne de 1r ESO, l'Àlex Sorroche de 1r ESO B.

• Tens bons records de l'institut?

Sí, ja que és una de les etapes més boniques que passes. Quan ets adolescent, t'has de centrar més a estudiar i preparar-te per passar els cursos. D'aquesta manera, en un futur, segur que pots guanyar diners i poder tindre una feina estable.

• Què volies ser de gran?

En el meu temps de joventut no teníem tants consells de part de la família, a diferència d'ara. Jo volia ser professor, però havia de passar per una carrera i bastantes coses més. Al final, com que aquí a l'institut vaig estar en contacte durant cinc anys amb màquines, vaig tirar cap a una enginyeria.

• Com eren els professors quan anaves a l'institut? Eren molt estrictes?

Crec que sí que abans eren més estrictes que ara. Sí que és veritat que hi havia algun professor millor que d'altres, però la majoria eren molt estrictes.

• Quina assignatura t'agradava més i quina menys?

La que m'agradava és una de molt mítica, que és Educació

Física, perquè m'agradava molt fer esport i sortir de classe per poder moure'ns i per poder aprendre sobre els esports. Però les matèries que se'm van fer més pesades van ser Física i Química i Matemàtiques.

• Tenies bona actitud a classe? I amb els companys/es de classe com et comportaves?

Sí. Jo crec que soc una persona molt educada i molt sociable amb totes les persones. Sobretot m'agradava ajudar els meus companys si necessitaven uns deures o alguns apunts: sempre m'oferia per poder ajudar-los.

• Què feies al teu temps lliure?

Al meu temps lliure feia esport. De fet, practicava el meu esport preferit: el futbol. Jo jugava al club de la Riba i amb els amics a les places del barri.

• Hi havia ordinadors quan tu estaves estudiant? Hi havia iEduca?

No hi havia res, ni iEduca ni ordinadors. Des del meu punt de vista, com a actuals estudiants, teniu molta sort de poder utilitzar els ordinadors per poder estudiar, perquè nosaltres vam haver de tirar molt de llibres.

• Has hagut d'estudiar lluny de casa teva?

No. Sempre he estudiat a prop de casa, és a dir no he hagut de marxar lluny per haver d'estudiar.

• Com va influir la teva experiència a l'institut en la teva decisió sobre què fer després de graduar-te?

Va influir molt positivament pel que fa a l'estudi i a formar-me com a persona en la puntualitat i en poder treballar.

• Quins consells donaries a un estudiant actual a l'institut?

Que sigueu disciplinats, treballadors i molt aplicats per poder aprovar totes les matèries i poder passar l'estiu tranquils, sense haver de preocupar-vos per l'assignatura que us ha quedat suspesa

• En què consisteix la teva feina?

Jo soc tècnic de manteniment, que consisteix a arreglar les màquines quan no funcionen. Perquè a LEAR fem peces de cotxes.

• Per què vas voler ser enginyer?

Perquè m'agradaven les coses mecàniques. Tot i que de petit mai he tingut la idea clara de què volia treballar, però com he dit abans, el meu somni era ser professor.

• Et va costar molt adaptar-te a la rutina del teu treball?

No, perquè ja no havia d'estudiar. Només havia d'adaptar-me al treball i posar-me a treballar i esforçar-me.

• Què és el que més t'agrada i el que menys del que fas?

El que més m'agrada és fer manteniment de les màquines petites, perquè els manteniments d'aquest tipus de màquines són millors, perquè no són tan difícils com el de les grans. El que menys m'agrada és l'esforç.

MOHAMED RIDA, ÀLEX SORROCHE I ÈRIC ADSERÀ,
de 1r ESO B

JOAN IBARRA RODRÍGUEZ

Joan Ibarra Rodríguez, exalumne del centre i actual regidor de l'Ajuntament de Valls, ha tornat a l'institut com a pare d'un alumne de 1r ESO, el Jan Ibarra Dalmau de 1r ESO D.

• Et queien bé els professors?

Sí, més o menys tots em queien bé.

• T'agradava anar a l'institut?

Sí, perquè allà vaig conèixer molt bones persones i vaig estudiar durant uns quants anys de la meva vida.

• Quin any vas entrar a l'institut? Com recordes la teva experiència?

Vaig entrar l'any 1998. Tinc una bona experiència, sobretot el fet de viure moments amb els companys.

• Com es comportaven els alumnes?

En general, bé. Com sempre hi havia una mica de tot, però en termes generals es portaven bé.

• Quin consell donaries als estudiants actuals?

Que aprofitin el temps per al futur poder tenir una bona feina.

• Què creus que és el més important que vas aprendre a l'institut?

Crec que el més important que vaig aprendre a l'institut va

ser a organitzar-me i a ser constant. Més enllà dels coneixements de cada assignatura, em va ensenyar a tenir hàbits d'estudi i de treball que després m'han servit molt tant en l'àmbit professional com personal.

• Quin moment a l'institut t'ha fet sentir més orgullós?

El moment que em va fer sentir més orgullós va ser haver acabat segon de Batxillerat i obtenir la matrícula d'honor. Va ser el resultat d'un esforç sostingut durant molts anys i una recompensa molt especial per tancar aquella etapa.

• Has seguit en contacte amb companys o professors d'aquella època?

Sí, de forma indirecta. Amb qui he tingut més contacte és amb els companys.

• Quines dificultats tenies a la teva classe?

La Història. Era una matèria més pesada que les altres, i de vegades se'm feia llarga d'estudiar. En canvi, Matemàtiques, Física i Castellà m'agradaven molt.

• Si poguessis tornar enrere en el temps quin moment de la teva etapa a l'insti escolliries?

El curs que em va agradar més va ser 4t d'ESO, perquè vaig tancar l'etapa de secundària.

• Com creus que la teva experiència escolar ha influït en la teva vida professional o personal?

Em va influir sobretot en la gran quantitat de coses que vaig aprendre.

• **Et consideraves bon estudiant? I quan vas sortir de l'institut vas canviar la teva opinió?**

Crec que sí que era bastant bon estudiant.

• **Vas notar un gran canvi de l'escola a l'institut?**

Sí, ja que l'institut era un espai molt més gran, hi havia professors per a cada matèria, la gent anava més a la seva, etc.

• **Quin consell donaries a algú que comença a l'institut?**

Li diria que les coses que vagi aprenent les fiqui en una motxilla imaginària, perquè un cop avances, ja no pots tornar enrere. Quan aneu a l'institut, aquell és el moment idoni per estudiar.

• **Quin record tens de la teva relació amb els professors?**

Tinc una anècdota que em va fer molta gràcia, i és que un dia, els professors van decidir a la cantina posar una televisió i fer una batalla de karaoke entre professors i alumnes.

• **Feies alguna activitat extraescolar?**

No hi havia gaires activitats en aquell moment, però feia castells i anava a l'esplai.

**MARC BARRIOS MARTÍNEZ, JAN IBARRA DALMAU I
ALEIX SERRAMIÀ MONTSERRAT,**
de 1r ESO D

Alumnes de 1r ESO fent les entrevistes a diferents exalumnes.

LES HUMANITATS, A LA BASE D'UN EXITÓS CENTENARI

Les humanitats —les *lletres*, tal com en diem no fa gaires anys— estudien la condició humana i les relacions que establim les persones des de temps immemorials. És per això que els objectius de l'humanisme, seguint la frase del comediògraf llatí Terenci: «sóc un home; res del que és humà ho considero aliè a mi», abracen les més diverses disciplines en què l'ésser humà es pot realitzar a l'emparedat d'aquestes relacions: la història; la geografia; la lingüística i la literatura; l'estudi de les religions; l'art i la història de l'art; la música; l'estudi dels clàssics; la filosofia; les arts plàstiques; l'economia; la política i el dret; l'antropologia, etc. En una sola paraula, es tracta de *cultura*, entenent aquest mot des d'un punt de vista etimològic, és a dir com «el conreu de l'esperit». Sortosament, al nostre centre ja tenim un seguit de departaments didàctics que malden per abastar alguns d'aquests sabers. Es tracta del Departament d'Humanitats, amb les cinc àrees corresponents a les ciències socials, la filosofia, l'economia, les llengües i la cultura clàssica, i la religió.

La celebració del centenari de l'Institut Jaume Huguet de Valls ha significat un èxit d'organització i de participació. No ho diem només nosaltres; ho evidencia la corrua d'actes duts a terme al llarg d'un curs sencer, els múltiples i emblemàtics espais emprats o l'important llegat gràfic i sonor que quedarà per a la història de la ciutat —llibres, imatges, vídeos, rètols, dossiers, gravacions... Amb tot això, la meua hipòtesi és que el fonament d'aquest èxit són justament les humanitats, enteses com tot allò que ens fa sentir vius i participants de la societat que ens envolta. I la tesi, la qual ja podem demostrar avui, és que, sense la implicació de moltes persones i entitats i sense la convicció que tot el que hom va programar anava més enllà d'un simple aniversari, la celebració d'aquests cent anys, —amb el corol·lari de la Creu de Sant Jordi— és una mostra fefaent que el passat i el present d'aquest centre l'han forjat, l'afaiçonem avui i el planegen per a demà les persones. I de tot plegat, per no repetir el que ja apareix en altres col·laboracions d'aquesta revista, en detallaré només tres dates exemplars: el 2 d'octubre de 2024, el 16 de maig de 2025 i la diada de Sant Jordi de 2025.

El 2 d'octubre de 2024 va tenir lloc a l'antic convent del Carme el primer dels molts actes duts a terme l'any del Centenari. Va ser un esdeveniment que, gràcies a la combinació de diverses disciplines humanístiques, va posar la

primera pedra de tan magna celebració. En primer lloc, es va fer una presentació i una lectura pública de l'*Auca de l'Institut Jaume Huguet-Antiga Escola del Treball*, amb il·lustracions de l'exalumne Jaume Bernabeu Volpini, i amb rodolins i textos de l'autor d'aquest article. En segon lloc, es va fer la lectura del veredict del concurs de logotips, i la demostració que la proposta gràfica de Núria Arbonès era encertadíssima. Finalment, es va col·locar una placa commemorativa al vestíbul de l'escola Enxaneta per recordar-nos l'origen de la nostra institució educativa. En demés, tota la vetllada va estar amenitzada pel grup instrumental del professorat del centre, i va finalitzar amb el brindis de les autoritats i del nombrós públic que s'aplegà al claustre de l'exconvent, amb l'auca sota el braç i la certesa als ulls que el curs 2024-25 seria històric.

L'AUCA DE L'INSTITUT JAUME HUGUET-ANTIGA ESCOLA DEL TREBALL DE VALLS CENTENARI DE L'INSTITUT (1924-2024)

Auca de l'Institut Jaume Huguet-Antiga Escola del Treball.

El 16 de maig de 2025, quan ja s'havien succeït diversos èxits de participació, s'organitzà també un acte cultural múltiple i amb una forta càrrega humanística. D'una banda, es va presentar el dossier *El Polígon industrial de Valls, més de mig segle d'influència*, elaborat a partir de tres treballs de recerca presentats el curs 2023-24 per les alumnes Elena Bicu, Laia Camell i Clara Cano, i sota el guiatge del Departament d'Humanitats i Ciències Socials. D'altra banda, es va projectar un vídeo sobre els records de les famílies que havien passat per les aules del nostre centre, el qual va estar elaborat per les professores Marta Alonso i Claustre Pallarès, i per l'exalumne Roger Recasens.

Elena Bicu, Laia Camell i Clara Cano, alumnes que han elaborat el dossier, acompanyades dels tutors dels treballs de recerca.

La combinació de disciplines, a priori distants, com l'economia de les empreses —sempre tan amanida d'estadístiques—, i la història oral —sempre tan emotiva— quallà perfectament gràcies a l'actuació de la cantautora val·lenca i exalumna Elena Volpini. Com en l'acte anterior, la imatge de les copes de cava en una mà, i en l'altra, el llibre que es presentava, quedarà per sempre en el record del públic que omplí la Biblioteca Popular de Valls.

I, finalment, en l'endemig, tot coincidint amb els volts de la diada de Sant Jordi, el centre edità i divulgà un punt de llibre commemoratiu, per a molts un element de col·leccionisme. En l'anvers de la publicació figura la icònica pintura atribuïda a Jaume Huguet i conservada al MNAC, *Sant Jordi i la princesa*, i també unes quartetes encadenades que ens inspirà la simbologia del patró de Catalunya. En el revers, la constatació que la CULTURA (així, en majúscules) a què fèiem referència en el primer paràgraf, ha estat el fil conductor de la trentena llarga d'actes que s'organitzaren entre el 2 d'octubre de 2024 i el 30 de juny de 2025. Però a banda de la cultura, cal fer referència també a l'art, en l'origen del qual subjau la destresa i l'habilitat pròpies d'una escola del treball. De fet, a tall de modesta premonició, ja ho vam deixar per escrit en uns versos publicats el 6 d'octubre de 2023, just un any abans d'encetar les celebracions que avui tanquem amb la sortida a la llum de la *Reviscola*: «[...] I pel servei al país perdura l'Institut Jaume Huguet, Art i Cultura [...]».

Enhorabona i per molts anys!

ANTONI M. MARSAL

Cap del departament d'Humanitats i Ciències Socials
Membre de la comissió del Centenari

El punt de llibre commemoratiu del Centenari.

LLIÇÓ INAUGURAL: ELS VALORS DELS CASTELLS

El dia 4 d'octubre, els alumnes de 1r de Batxillerat i els de 1r del CFGS d'Ensenyament i Animació Socioesportiva, vam assistir a la lliçó inaugural del curs 2024-25, el curs del Centenari. La periodista casteller Aina Mallol ens va obrir les portes del Museu Casteller de Catalunya per conversar amb Joan Ibarra, expresident de la Colla Vella dels Xiquets de Valls, i Helena Llagostera, ex cap de colla de la Colla Joves Xiquets de Valls; dos exalumnes de l'Institut Jaume Huguet que vam posar dalt de l'escenari de la sala de les camises del Museu.

Gràcies al centenari, vam xalar amb aquesta xerrada tan especial sobre els valors dels castells en el món educatiu. Fent servir experiències personals, els dos castellers van parlar sobre els quatre principals valors del món casteller: força, equilibri, valor i seny. L'Aina Mallol va aprofitar les dates assenyalades del món casteller per anar donant pas als diversos temes.

Sobre el seny ens van explicar com hem d'afrontar els cursos: hem de tocar de peus a terra i gaudir dels anys, que segurament seran els millors de la nostra vida. Parlant del valor, tant el Joan com l'Helena van reflexionar sobre la valentia que hem de tindre per elegir el nostre futur. Pel que fa a l'equilibri, van destacar l'equilibri que hem de tindre entre els estudis i la nostra vida social. Finalment, de la força, van subratllar el paper que té la ment en la vida, però sobretot, en el món dels castells.

Aquesta lliçó inaugural va ser molt interessant perquè tant

l'Helena Llagostera com el Joan Ibarra han fet molt pels castells, i l'associació que van fer amb el món educatiu és important per tots els valors que transmeten els castells. Esperem que, en aquest curs, la passió que Valls posa en els castells es traslladi en el centenari de l'Institut Jaume Huguet.

PAU MARONDA BOADA
Alumne de 1r de Batxillerat

Helena Llagostera, Aina Mallol i Joan Ibarra al Museu Casteller de Catalunya.

VIATGE AL PASSAT: EL 4 D'OCTUBRE DE 2024

La comitiva d'alumnes de 2n d'ESO davant de l'Ajuntament de Valls.

Els alumnes de 2n d'ESO, com a part dels actes commemoratius, vam participar en un projecte educatiu que ens va transportar a l'any 1924, moment de la inauguració de l'Escola del Treball. Enguany, com que és un any especial, vam fer un projecte una mica diferent dels projectes dels altres cursos.

Durant quatre dies, els estudiants ens hem endinsat en la societat de principis del segle XX, descobrint com era la vida dels ciutadans de Valls, quines eren les relacions entre les classes socials, el paper de la Mancomunitat de Catalunya i les transformacions que aquesta promovia en l'educació i la societat. Hem fet presentacions orals i gimcanes per Valls, hem comparat els diaris del segle passat i amb els actuals i moltes coses més sobre aquest tema.

La culminació del projecte va ser el 4 d'octubre del 2024, dia en què vam dur a terme la recreació de la inauguració

La comitiva d'alumnes de 2n d'ESO entrant al claustre de l'antic convent del Carme.

del nostre institut. Tots els alumnes de 2n d'ESO, acompanyats d'una xaranga musical a càrrec de professors i altres alumnes, vam anar des de la seu actual del centre, l'edifici situat al carrer Creu de Cames, fins a l'antic convent del Carme, primer edifici que va acollir la nostra escola. Però què fa aquest projecte tan especial? Els alumnes ens vam vestir com anaven vestits els ciutadans del 1924, moment en què va néixer el centre educatiu. Alguns van anar vestits de burgesos o burgeses, altres de polítics o dones de polítics, alguns d'estudiants, de treballadors i fins i tot de pagesos i pageses, de pubilles i hereus, de capellans i bisbes i alguns pocs, de reporters. Durant el camí ens vam aturar davant de l'Ajuntament per realitzar unes fotos de tota la comitiva. Per acabar l'acte, al claustre de l'antic convent del Carme, vam recrear els parlaments de personalitats del moment que van tindre un pes important en la inauguració de l'Escola de Treball: el senyor Boy, delegat governatiu; el senyor Josep Rodon, secretari del Patronat; Jaume Nadal, director de l'Escola; Cèsar Martinell, arquitecte promotor del nostre centre, i Emili Salvany, alcalde de Valls.

Durant una setmana vam anar treballant diferents activitats sobre la vida de fa un segle, vam aprendre i sobretot ens vam poder imaginar una mica com era la vida al segle XX. En definitiva, valorem positivament l'experiència i estem agraïts d'haver fet aquest projecte.

**PERE GUIFRÉ PI I GAYA, AILA MARTÍNEZ BARRIOS,
BRUNA PARÍS IGLESIAS I ADAM SADIQ**

Alumnes de 2n ESO E

REPRESENTACIÓ ARTÍSTICA DE L'AUCA

El dimarts 8 d'octubre, a les 11.30 h, just després de l'hora del pati, tots els alumnes d'ESO vam començar la recreació de l'auca del Centenari. Cal recordar que l'auca va ser creada per dues persones: el professor Antoni M. Marsal, que es va encarregar d'escriure els versos, i l'exalumne Jaume Bernabeu, que es va responsabilitzar d'il·lustrar-la. Així, cada classe es va organitzar en grups i cada grup es va encarregar de dibuixar diferents vinyetes de l'auca.

L'acte consistia a crear una auca col·laborativa on cada grup de l'ESO aportava un dibuix per completar la història il·lustrada. Aquesta activitat es va dur a terme dins de les aules amb la participació de tot l'alumnat. L'objectiu era fomentar el treball en equip i la creativitat a través de la representació gràfica.

El divendres 11 d'octubre es va organitzar la votació de les millors vinyetes. Tots els alumnes, a partir d'un procés democràtic i transversal, van poder escollir quines havien quedat millor i, per tant, quines vinyetes eren les guanyadores. Tot seguit us anomenem els guanyadors del concurs:

1r d'ESO: Biel Pantaleón, Imran Ait Aissa, Dana Sheila Arispe, Leila El Mesbahi, Ikhlàs Thaina, Ona Baixas, Jofre Galofré, Oriol Benet, Myreia Novell, Ènia Prades, Maroua Djerdjouri, Andrés Griñán, Ona Domingo, Èlia Silva, Victor Meca, Albert Guardiola, Roc Parés, Jael Redondo, Soumia Maskine, Judit Lort, Sara García, Nadir Srafa, Nico Jimenez i Martí Solé.

2n d'ESO: Lioba Serra, Maria Fortuny, Hiba Benabdelkader, Cloe Dethise, Jan Trilla, Jan Campi, Marina Griñó, Júlia Casamitjana, Neus Contijoch, Brenda Paetz, Irati Farré, Roc Horta, Neu Martínez, Antaviana Gavalda, Medea Agapie, Laia Anglès, Vilte Ivanauskaite, Isabella Salinas, Ainoha Traver, Roger Vilaplana, Omar Kadi, Aitana Moreno, Nadia Torres, Indira Forès i Andrés Griñán.

3r d'ESO: Martina Salvador, Sheila Iarca, Roger Martí, Abril Carreras, Alma de Arriba, Leire González, Alba Morgado, Naira Fernández, Abril Dendra, Nàhuel Pascual, Nahiara Prado, Laia Adserà, Vianella Cabras, Hugo Gallego, Gerard Ferran, Coia Morera, Zèbura Ferrer, Francho Buerba, Xènia Muñoz, Juan Ramón Moreno, Noa Ferran, Isona Morató, Youssef Belhadj, Izan Lara, Meritxell Bové i Iris Anglès.

4t d'ESO: Unai López, Francesc Inglés, Júlia Farré, Yaiza Serrano, Naiara Maya, Miguel Eduardo Benítez, JeanPier Alcendra, Marina Galofré, Núria Sendra, Anna Milà, Anna Martínez, Inés Morgado, Sasha Corbella, Naia Massó, Paula Domènech, Ainhoa López, Mar Santó, Pol Cardó Pérez, Akram Aouled, Cora Pena, Greta Rué, Ínari Mascuñano, Núria Jiménez, Ainoa Jiménez, Khalid Oudada i Joan Cortiella.

L'activitat de l'auca col·laborativa ens va semblar molt interessant. Va ser una bona oportunitat per treballar en grup i expressar la creativitat de manera individual, ja que cada persona feia el seu dibuix mentre fotografiàvem a altres grups. Ens va agradar veure com tothom es va implicar i va aportar la seva part per completar l'auca. Potser hauria estat millor tenir més temps per poder afinar els detalls dels dibuixos i coordinar més entre els grups perquè algunes parts no van encaixar del tot. Però, en general, ha estat una activitat molt divertida i educativa.

FRANCESC TOMÀS, LEIRE RECHE, MALAK EL HAMOUDI, SEBASTIÁN MALARZA, SERGIY BEREZHNYTSKYI I EDUARD GRAUS

Alumnes de 4t ESO D

Alumnes guanyadors del concurs de l'auca.

LA FESTA D'ANIVERSARI, UNA JORNADA PER RECORDAR

L'11 d'octubre al matí, el centre va viure una jornada molt especial per commemorar els 100 anys d'història amb l'alumnat com a protagonista. Amb un ambient festiu i participatiu, l'acte central del centenari va començar a les 9 del matí amb l'animació d'una xaranga, composta per alumnes i professors, que va anar convidant tots els cursos a baixar al pati.

Allí, amb les dues samarretes icòniques del centre —la negra del centenari i la vermella de les jornades esportives— es va formar un gran número 100 humà, que va ser capturat des de l'aire gràcies al dron de Roger Recasens. Aquesta imatge, espectacular i simbòlica, quedarà per sempre com a testimoni de la implicació de tota la comunitat educativa en aquest aniversari.

Tot seguit, el director de l'institut va adreçar unes paraules a l'alumnat: va recordar la trajectòria centenària del centre i va destacar que "tots som Jaume Huguet", un lema que apel·la a la identitat col·lectiva i al sentiment de pertinença. L'esmorzar, ofert per l'empresa Europastry, va servir per recuperar forces i continuar la celebració.

La jornada va prosseguir amb una gran varietat de tallers i activitats pensades per a tots els gustos: un bingo musical, un "just dance", un karaoke, un taller de polseres, dinamitzats per professors; un taller de danses tradicionals, a càrrec de Joan Codina; una activitat de futbol bombolla, organitzat per l'empresa Tot a tocar, i competicions del videojoc de futbol FIFA. Aquestes activitats van omplir cada racó de l'institut de música, riures i moviment. Una de les propostes més destacades va ser el taller de percussió, dinamitzat per Gerard Mallorquí al pati de les moreres de batxillerat: una rotllana amb 100 instruments tocats simultàniament per 100 alumnes va crear una experiència col·lectiva vibrant, que es va convertir en un dels moments més emotius del dia.

Paral·lelament, a partir del guiatge de l'artista vallenc Albert Gironès, es va pintar un mural commemoratiu al pati, amb el logotip del centenari dissenyat per l'artista Núria Arbonès i Guinovart. Aquesta intervenció artística, que anirà quedant com a marca visible del pas d'aquesta efemèride, simbolitza la creativitat i la vitalitat d'un institut que, malgrat els seus 100 anys, es manté més viu que mai.

**MARINA BATALLA, CLARA DAROCA,
MARC DE BOFARULL, DAVID LÓPEZ I MARC VECIANA**
Professors i membres de la comissió del Centenari

Activitats del futbol bombolla, el taller de percussió i el mural commemoratiu del centenari.

VEU I RECORD

Assistents a l'acte Veu i record al Teatre Principal de Valls.

La comissió organitzadora dels actes del centenari convidà els professors jubilats a formar-ne part i n'hi hagué uns quants que s'hi avingueren. La seva participació tingué especial rellevància en la proposta de sol·licitar, per a l'Institut Jaume Huguet-Antiga Escola del Treball, la Creu de Sant Jordi —sol·licitud que arribà a plec de bé— i en l'organització d'un acte celebrat el dia 11 d'octubre del 2024, "Veu i Record", en què intervingué Antoni Bassas Onieva, al qual, celebrant com celebràvem un aniversari tan important per a nosaltres, convidàrem a parlar dels aniversaris, de quina importància tenen, de com ens condicionen o de com ens esperonen, de si fan il·lusió, de si conviden a la recança... Un convidar de luxe, certament.

La part central de l'acte, però, comptà amb la col·laboració d'uns quants exalumnes. Els vam demanar que enregistrassin un vídeo en què havien d'explicar el seu pas pel centre: què hi van estudiar, durant quants anys hi van estudiar, el nom del centre quan hi estudiaven, on era ubicat, si van coincidir amb la celebració del 50è o del 75è aniversari i a què s'han dedicat professionalment. I un comentari escrit sobre el record que tenen del seu pas pel centre, de la teva experiència com a estudiants que hi han passat i de la repercussió que ha tingut tot plegat en la teva vida professional.

S'aconseguí un mostreig força significatiu i variat, no pas exhaustiu, perquè ni el format de l'acte ho permetia

ni la pretensió dels organitzadors tenia aquesta finalitat.

Tot aquest material informatiu fou processat de manera que va permetre d'esbossar, alt per alt, el recorregut formatiu que el centre ha anat teixint, però no pas com un relat formalment cronològic i textual, sinó més aviat vivencial, parahistòric per dir-ho d'alguna manera, en què el protagonisme el tingueren aquests exalumnes, als quals confiam la representació de l'alumnat de tots aquests cent anys, la raó de ser i d'existir del centre, en definitiva. L'acte va comptar amb la presència de la majoria d'aquests exalumnes. Tant la presentació de l'acte com l'actuació musical de cloenda anaren també a càrrec de dues exalumnes. Els records, la celebració d'aniversaris, els referents d'un temps en què tot ho teníem per fer sempre es revesteixen de nostàlgia de tot allò que hem viscut, potser intensament, confiadament, orgullosament; potser tranquil·lament, tímidament, humilment. Sigui com sigui, reviuere'l de tant en tant, aquell temps, és un exercici sa. I amb aquell acte es va voler fer precisament això, donar veu als records que aquest curs hem commemorat amb el centenari de l'actual Institut Jaume Huguet-Antiga Escola del treball des de la tardor del 2024 fins a la primavera del 2025.

NÚRIA VENTURA MERCÈ

Exprofessora i membre de la comissió del Centenari

ESFORÇOS SÍ, PERÒ SENSE CAP SACRIFICI

Després de diferents decepcions en els darrers dos instituts, en els quals em volien fer comprendre, sense èxit, que el saber s'obté abraçant-se a arbres i no fent classe; fa tres cursos em presentava al Jaume Huguet amb la intenció de no fer res més que impartir classes, sense cap mena d'implicació social, ni activista, no fos cas que tornessin velles aparicions d'il·luminats diversos.

Però aquest institut té un component estrany, una mena de màgia o energia positiva que t'arrossega de forma voluntària o involuntària. Direcció, companys, alumnes, conserges, exprofessors, etc., hi ha tant d'entusiasme, sense importar edats, ni ideologies, que no pots resistir-te a voler-ne formar part, a ser un més i ajudar en tot el que calgui i que estigui al teu abast. I a més la gent vol fer classe!

Arribava el Centenari i aquell que no volia implicar-se en res es va veure formant part d'una de les comissions organitzadores. Què podia aportar una persona com jo, amb només un any d'antiguitat al centre i desconexedor de filies, fòbies, manies diverses i costums locals en actes i activitats? Per començar, entusiasme. Calia observar les necessitats que po-

El plat fort m'arribava el 13 de desembre: 14 dies després del 125 aniversari del FC Barcelona, vaig proposar una idea més arriscada, atrevida o, fins i tot, surrealista per alguns, com era el fet d'integrar dintre del Centenari del Centre els 125 anys de "l'estranya criatura".

Per començar, apareixia un primer risc: a l'institut també hi ha gent d'altres equips i podrien sentir-se exclosos o ofesos. Per superar aquest possible entrebanc caldria integrar tendències diverses i evitar en tot el possible un excés d'apologia barcelonista, basant-nos només en recorreguts històrics i en les possibles personalitats convidades de les dues entitats: el Barça i l'Institut.

Però el segon risc era més complicat: contestar amb arguments la famosa pregunta que es feien ja alguns: *què tenia a veure una cosa amb l'altra?* Queda clar que res de res, però ja buscaríem una forma de relacionar-ho. I aquí fou quan vam tirar d'imaginació i la forma més adient no era altra que un viatge en el temps i que anessin saludant-se i compartint escenari personatges diversos dels dos mons i representatius de diferents èpoques. També ajudava l'esperit d'obertura del Centenari a les diferents entitats o associacions de Valls i, seguint aquesta línia trobàvem la connexió ideal: la mítica i històrica Penya Barcelonista de Valls i l'Alt Camp, que precisament complia el seu 40 aniversari i de la qual molts dels socis havien estat alumnes o fins i tot professors del centre. L'excusa era perfecta i l'argument es podria vendre perfectament.

Salva Torres, Lucía Caram i Josep M. Soler a l'acte del 17 d'octubre al Teatre Principal.

guessin anar apareixent i veure si jo podia ajudar en aquestes necessitats. I així entraven en escena l'Antoni Bassas, Sor Lucía Caram i Josep Maldonado. El primer s'encarregaria del pregó de la presentació de l'acte "Veu i record", la Lucía de la commemoració del dia de la pobresa i el Josep per al dia de l'esport inclusu amb el campió de tennis taula Jordi Morales. Era només l'aperitiu del que vindria.

Assistents a l'acte "Llegendaris" del 13 de desembre al Teatre Principal.

Si ens centrem en l'acte i després d'escriure més de seixanta pàgines de guió, la narrativa de cadascuna de les etapes dels dos mons durant els cent anys, ens va fer comprendre que no eren universos tan separats, sinó que van patir i gaudir dels mateixos fets al llarg del segle d'existència de l'Antiga Escola del Treball o l'actual institut.

I ens ho van explicar Xavier Gamper (net del fundador del FC Barcelona), Josep Seguer (fill del mític jugador), i els exjugadors Pere Valentí Mora, Rafael "torito" Zuviria o José Mari Bakero per part del FC Barcelona. Per l'altra banda, també entraven en escena Ferran Cases, Andreu Ruiz, Jordi Tuset, Xavier Bagés, Salvador Escofet o Josep Maria Soler. Tot amanit amb vídeos diversos en un escenari encisador com era el Teatre Principal, amb una presentació que també hauria de ser innovadora i en la línia de l'acte en si.

És cert que a mi em feia molta il·lusió ser el conductor de l'acte i també és cert que al meu costat hauria d'haver-hi una part femenina i uns diàlegs frescs i amb alguna dosi de paròdia per no entrar en la monotonia o l'avorriment. I vaig recordar que al centre tenim un extraordinari grup de teatre dirigit per la Claustre Pallarès. Aconsellat per ella mateixa, vam arriscar de valent, perquè vam fer pujar tres dones a l'escenari: una culer, altra agnòstica, futbolísticament parlant, i la tercera perica. Si aconseguíem el sí de totes tres, el fet d'escriure el guió no era més que anar coll avall. I tant que ho vam aconseguir! L'Agnès Fort, la Rosa Manchobas i la Lilian Borràs ho van brodar com si fossin professionals i al final l'acte va resultar entretingut, divertit i amb molt de contingut, tot i les dues hores i mitja que es va allargar.

Passats els mesos, quan em trobo amb aquells exjugadors encara em recorden la grandiositat de l'acte. També ens acompanyaven, participant des del públic, el Frederic Porta, l'Antoni Closa, el Josep Maldonado o el nen Xavier Moreno, de Valls i actualment en els equips inferiors del FC Barcelona, en un acte que vam titular "Llegendaris: 100-125-40".

Passat mes i mig entràvem en el següent repte barcelonista: el dia de Sant Joan Bosco dedicàvem la jornada esportiva al bàsquet i dissenyàvem un "Llegendaris" amb exjugadors de bàsquet del FC Barcelona. I fins a l'institut viatjaven el Manolo Flores, "el lagarto" Juanito De la Cruz i l'Andrés Jiménez, més conegut com a Jimix. Uns exjugadors d'una època en què el bàsquet del FC Barcelona representava molt més que l'actual anar i venir de mercaderia humana. Qui no recorda aquells Solozábal, Epi, Sibilio, Norris, Jimmix, De la Cruz? O la celebrada primera Recopa guanyada a Grenoble contra el potent Zalgiris de

Exjugadors del Barça de bàsquet acompanyats d'alumnes basquetbolistes i professors d'Educació Física.

Kaunas amb els Sabonis, Homicius o Kurtinaitis? També la vam recordar al llarg de l'acte, així com la figura del finat Chicho Sibilio, amb moltes anècdotes de l'estimat i recordat jugador.

A la presentació em van acompanyar professors del Departament d'Educació Física, Oriol Burch i Jordi Andreu, que van fer d'improvisats periodistes en una roda de premsa molt especial. Desgraciadament, no va poder acompanyar-nos l'historiador del bàsquet i amic Francesc Fernández, però ens va enregistrar unes imatges de salutació.

I no acabava aquí la cosa perquè dos mesos i escaig més tard, se'ns va ocórrer que per tenir un Sant Jordi de centenari haviem de portar diferents escriptors de renom que passessin per l'institut a presentar les seves obres. Una setmana que vam batejar col·loquialment com "Aperitiu de Sant Jordi". Així, van vindre a l'institut Josep Maldonado, Núria Cadenes, John Carlin, Xavier Bagès i Frederic Porta. Han estat mesos intensos, esforços afegits a la nostra ja de per si intensa activitat pedagògica i burocràtica. Aquests esforços, però, s'han fet sense cap mena de sacrifici, perquè quan les coses es fan a gust i amb il·lusió, la feina que pugui ocasionar no pesa tant. Des d'aquí cal felicitar a tots els meus companys i les meves companyes, incansables durant tot aquest any, per una tasca ben feta i que ha posat el nostre institut en la part més alta de l'escalafó, amb reconeixements inclosos. Enhorabona a tots i totes per un any ple d'èxits!

SALVADOR TORRES DOMÈNECH

Professor del Departament de Matemàtiques
Membre de la comissió del Centenari

UNA EXPOSICIÓ FOTOGRÀFICA VAL MÉS QUE MIL PARAULES

L'acte consisteix en un recull fotogràfic del Centenari a partir del projecte de tercer d'ESO. Amb aquest recull fotogràfic el nostre alumnat ha volgut copsar les fites històriques que durant aquests 100 anys han estat més rellevants per a l'Institut Jaume Huguet. Ha tingut lloc el 25 d'octubre a les 19 h al Pati de Sant Roc.

L'acte ha sigut molt visual i s'ha pogut entendre bastant bé, primer que tot el director va explicar el centenari, després alguns professors també van explicar coses sobre el centenari i a continuació els alumnes de 3r d'ESO han explicat com ha sigut el projecte del centenari. Per últim, els professors i l'altra gent que estava en l'acte van començar a mirar les fotografies i pòsters, per fer fotos. Mentre miraven les fotografies van donar begudes per la gent que estava allí. Van assistir a l'acte al director, l'exdirector Jordi Tuset, l'alcalde de Valls, professors i alguns alumnes.

El començament de l'acte em va semblar molt interessant, ja que vam poder parlar amb els professors i preguntar-los els nostres dubtes i curiositats. Després, el director va fer un discurs agraït la feina feta pels alumnes de tercer d'ESO, i va destacar com estava orgullós del centre i de la tasca realitzada durant els darrers 100 anys pels antics directors i docents. Més endavant, hi va haver dos discursos més, però no van ser tan interessants com el del director. A continuació, va ser el torn de dos alumnes de tercer que van llegir els textos que havien preparat. Quan van acabar de parlar, ens van oferir un suc de pinya i vam continuar fent fotos, cosa que ens va semblar força més avorrida que l'inici de l'acte.

**NADA BOULAHFA, ABRIL MAS, DOUAA QADDOUR,
JESSYLY RODRIGUES, LORENA PÉREZ, AINARA OLEA**

Alumnes de 4t ESO D

Exposició fotogràfica del Centenari al pati de Sant Roc.

DE FESTA EN FESTA: MÚSICA PER A TOTHOM

Enguany, en el marc del Centenari de l'Institut Jaume Huguet, hem tingut l'oportunitat de gaudir de diversos actes commemoratius, entre els quals destaquen dues festes i un concert que han servit per cloure un any realment especial. En aquests esdeveniments he tingut la sort de poder col·laborar amb l'Institut i d'implicar-me en l'organització.

A l'octubre vam oferir a l'alumnat i al professorat dues propostes poc habituals dins l'àmbit educatiu: festes amb DJs i artistes reconeguts, que van tenir una acollida espectacular, amb més de 1.000 assistents en ambdós dies. El dia 25 vam celebrar una festa juvenil amb música actual sota el segell de la marca Díselo. L'endemà, la Revetlla Electrònica va fer ballar professorat, exalumnes i antics professors amb l'actuació del mític grup New Limit i diversos DJs històrics de la ciutat val·lenca, molts d'ells exalumnes del centre: Pep Sánchez, David Linares, DJ Serra, Dj Turu i Rocio Calderay.

També durant el mes de maig vam viure un concert molt especial d'un dels grups més emblemàtics de la cultura catalana, Els Catarres, que van presentar el seu nou disc a la pista del centre. L'esdeveniment va atraure públic de Valls, Tarragona, Barcelona i d'arreu de Catalunya, sumant-hi finalment 1.325 persones.

Com a alumne i organitzador d'aquestes festes, juntament amb l'Institut i els companys que m'han ajudat a fer-ho possible, ha estat un veritable honor formar part de la programació del Centenari. Una celebració que ha deixat el llistó ben alt i que, gràcies a l'esforç i la dedicació de moltes persones, ha assolit un resultat únic que recordaré sempre amb orgull.

Personalment, va ser molt emotiu poder veure com el dia 25 celebraven els alumnes, el 26 el professorat, i el 24 de maig, com a cloenda, ho feien plegats.

L'alumnat i el professorat han viscut aquestes festes i concerts amb molt d'entusiasme, ja que mai s'havien celebrat actes d'aquesta envergadura en un institut. L'ambient era vibrant, carregat d'il·lusió, i tothom es va sentir part d'alguna cosa gran.

PAU SÁNCHEZ

Alumne de 2n de Batxillerat

Públic del concert del 25 d'octubre.

Els Catarres al pati de l'Institut Jaume Huguet durant el concert del 24 de maig.

VEUS QUE BATEGUEN

Pepa Plana i Fermí Fernández a l'acte "Teatre popular i escola".

El dia 17 de gener va tenir lloc al Teatre Principal un acte de reconeixement a la pallassa Pepa Plana, antiga alumna del nostre centre, i reconeguda internacionalment amb diversos guardons com el Premi Nacional de Cultura de Catalunya (2014), el Premi Nacional de Cultura d'Espanya (2022) o la Creu de Sant Jordi (2024), entre d'altres.

L'acte va comptar amb la presència del grup de circ vallenc Passabarrets i la intervenció del conegut actor tarragoní Fermí Fernández. L'actor i humorista, molt vinculat al món teatral de la nostra ciutat, va ser l'encarregat de fer la xerrada sobre "Teatre popular i escola" que posa de manifest la importància de les arts escèniques en el context educatiu. La xerrada va enllaçar amb la decidida aposta que el nostre institut ha mantingut al llarg de molts anys per tal de donar suport a la música i el teatre dins l'espai educatiu. Un audiovisual que recollia fragments de diversos concerts interpretats per l'orquestra del Jaume Huguet, de la coral, i escenes de representacions teatrals protagonitzades per alumnes i professors va ser el contrapunt final de l'acte.

El divendres 16 de maig va tenir lloc a l'antiga Biblioteca Popular, un acte de presentació del dossier El polígon industrial de Valls, més de mig segle d'influència, publicació fruit de treballs de recerca d'alumnes de 2n de Batxillerat del curs 2023-2024 i de la col·laboració de la Fundació Anespro. La presentació va anar a càrrec de l'exalumna Clara Cano qui va obtenir pel seu treball, el premi de recerca de la XXIII edició dels premis Ramon Llull.

En el marc del mateix acte va tenir lloc també la presentació de l'audiovisual "Històries del Jaume Huguet" creat per commemorar el centenari del centre i que dona veu a diverses famílies que al llarg del temps han passat pel nostre institut. La cantautora vallenc, Elena Volpini, exalumna del centre i que ha col·laborat en la banda sonora del vídeo, va ser l'encarregada de tancar l'acte amb un petit recital de les seves cançons.

MARTA ALONSO ORTIZ DEL RÍO

Professora del Departament d'Humanitats i Ciències Socials
Membre de la comissió del Centenari

EL ACTES INSTITUCIONALS DEL CENTENARI

Quan des de la comissió del Centenari vam començar a preparar els actes de celebració, vam considerar que un dels actes centrals de la inauguració d'una commemoració tan significativa havia de ser presidit pel president de la Generalitat de Catalunya. Des del primer moment, doncs, es va demanar la visita institucional del president i també la salutació que havia d'encapçalar el programa d'actes. Es van fer les gestions amb el M. Hble. Sr. Pere Aragonès, però les eleccions del mes de maig del 2024, i el posterior canvi de govern, van fer que durant l'estiu s'haguessin de canviar algunes de les salutacions del programa d'actes i, a més, l'acte d'inauguració oficial que estava planificat al voltant del sis d'octubre es va haver de canviar, i s'acabà reconvertint en dues visites institucionals.

En primer lloc, l'11 de novembre vam celebrar l'acte d'inauguració oficial del centenari, presidit per la consellera d'Educació i Formació Professional, Esther Niubó Cidoncha, i l'alcalde de Valls, Dolors Farré Cuadras. Després de la rebuda i salutació de les autoritats, la consellera signà en el llibre d'honor, va fer una breu visita a les noves

instal·lacions i tallà la cinta que donava per inaugurada la remodelació dels espais d'entrada al centre. Després de l'acte institucional, conduït per l'exalumne Jordi Murtró, el qual comptà amb els discursos del director, l'alcalde i la consellera, els assistents van brindar amb cava per celebrar aquests primers cent anys d'història. A continuació, davant dels tallers, alumnes pertanyents a les dues col·lectivitats de la ciutat van aixecar un pilar commemoratiu i, tot seguit, les autoritats van visitar alguns dels tallers i aules de l'Institut.

La segona visita institucional fou la del M. Hble. Sr. Salvador Illa i Roca, president de la Generalitat de Catalunya, el divendres 28 de febrer en el marc de l'acte de reconeixement a les empreses i institucions col·laboradores del Centenari. A més de visitar les noves instal·lacions i algunes aules de CFGS, el president signà en el llibre d'honor. També se li lliuraren els mateixos obsequis que a les empreses i institucions: l'auca del centenari, l'ampolla de vermut del centenari i el programa d'actes. Com a avançament edi-

Imatges de la visita de la consellera Niubó al centre.

El president de la Generalitat visita el centre acompanyat de l'equip directiu i representants polítics i encapçala l'acte de reconeixement a les empreses col·laborades del Centenari.

torial també va rebre la publicació sobre el Polígon Industrial i, finalment, Jordi Tuset, autor del llibre del centenari, li lliurà un exemplar dedicat de l'obra. En aquesta ocasió els discursos anaren a càrrec del director de l'Institut, del president de la Cambra de Comerç de Valls, de l'alcalde de Valls i del president de la Generalitat. Finalment, es van lliurar els obsequis a les empreses i institucions col·laboradores, entre les quals cal remarcar el Consell Comarcal, i es va fer una foto conjunta amb tots els representants de les empreses, institucions i autoritats, la qual donà pas al brindis de celebració i a l'acompanyament gastronòmic a càrrec de Judit Solé, exalumna del centre i cuinera del restaurant Ca l'Àngel. La celebració es clogué amb un acte de reconeixement al seu pare, l'Àngel Solé, pels anys de dedicació a la cantina de l'Escola.

El 29 de maig, Noemí Llauredó i Sans, presidenta de la Diputació de Tarragona, va fer una visita institucional per valorar la trajectòria del nostre centre i visitar-ne diversos espais, tallers i aules.

Finalment, la cloenda dels actes del centenari se celebrà el 30 de juny en el marc del dinar de final de curs del professorat, i fou presidida per l'alcalde de Valls, Dolors Farré Cuadras, la qual abans havia vingut a l'Institut per signar en el llibre d'honor.

Totes aquestes visites dels màxims representants institucionals del país, del món de l'ensenyament, de la ciutat de Valls, de la comarca de l'Alt Camp i de la Diputació de Tarragona, mostren la importància que ha tingut el nostre centre al llarg d'aquests cent anys en el nostre país, cosa que han volgut plasmar amb la seva presència, i cosa que ens enorgulleix i agraïm com a comissió organitzadora. Que per molts anys més puguem continuar fent de l'Institut Jaume Huguet-Antiga Escola del Treball un dels pilars de l'ensenyament del nostre país!

NEUS SALVAT ARBÓS

Cap del Departament de Llengua Catalana
Membre de la comissió del Centenari

La presidenta de la Diputació de Tarragona signant el llibre d'honor del centre.

L'alcalde de Valls signant el llibre d'honor del centre.

UNA CELEBRACIÓ AMB MIRADA DE FUTUR PER A LA FORMACIÓ PROFESSIONAL

Moment de l'espectacle-taller al Teatre Principal de Valls.

La commemoració dels cent anys de l'Institut Jaume Huguet ha estat molt més que una mirada al passat: ha estat també una oportunitat per projectar cap al futur una educació compromesa, innovadora i arrelada al territori. La Formació Professional ha tingut un paper destacat en aquest aniversari, amb una programació d'actes pensada per inspirar i fer reflexionar l'alumnat sobre el seu paper en el món professional i social. Al llarg del curs, els diferents cicles formatius han participat en propostes que han posat el focus en els valors, les actituds i les capacitats que marcaran el seu futur.

El dia 22 de novembre, va tenir lloc un dels primers actes i es va dur a terme al Teatre Principal. Amb el taller "Embolica't pel teu futur", Maria Batet, mentora d'equips i entrenadora d'habilitats emprenedores, va oferir una experiència visualment impactant i emocionalment poderosa. A través d'una posada en escena amb teles acrobàtiques,

l'alumnat va descobrir de manera simbòlica els valors que sustenten l'actitud emprenedora: esforç, equilibri, resiliència, col·laboració i creativitat. La proposta, orientada al desenvolupament de la iniciativa emprenedora, va tenir una gran acollida entre l'alumnat, que va valorar molt positivament "la manera diferent i impactant de treballar conceptes que sovint es veuen de manera teòrica". L'acte va reforçar la voluntat del centre d'apostar per metodologies actives que combinin emoció, significat i aprenentatge vivencial.

El mateix novembre, el dia 27, i també al Teatre Principal, va tenir lloc una xerrada molt esperada, després d'haver estat ajornada a causa de la dana d'aquell mes. El comunicador i humorista Borja Nicolau va captivar l'alumnat dels CFGS d'Administració i Finances i de Transport i Logística amb la seva intervenció "Amb passió i TRAPP tens un bon futur assegurat". Amb un estil fresc, participatiu i humorístic, Nicolau va desgranar les claus per afrontar amb

Borja Nicolau exposant les seves idees.

Carla Vall i Laura Solé durant la xerrada a l'auditori del centre.

èxit la inserció en el món laboral, a partir del seu mètode TRAPP: TRencar-nos el cap per descobrir el nostre potencial, Atenció al que ens envolta, Positivisme per encarar els reptes, i Pacència per persistir sense defallir. També va proposar als assistents un exercici de futur: dissenyar les seves "olimpiades personals". És a dir, dissenyar objectius vitals a llarg termini pels quals valgui la pena entrenar-se. L'impacte formatiu de la sessió va ser intens. Molts alumnes van sortir amb la sensació d'haver rebut una empenta per pensar-se des d'una altra perspectiva, amb més confiança i responsabilitat sobre el seu propi camí.

El 23 de març, i coincidint amb el mes en què se celebra el Dia de la Dona, l'auditori del centre es va omplir d'un silenci atent i reflexiu amb la intervenció de Carla Vall, advocada penalista i activista feminista, especialitzada en violència de gènere. L'acte, adreçat a l'alumnat dels cicles formatius de grau superior i obert a tota la ciutat, va esdevenir un espai d'aprenentatge crític sobre temes tan actuals com les desigualtats estructurals, els rols imposats, les violències normalitzades i la influència dels discursos masclistes a les xarxes socials. L'alumnat no només va escoltar, sinó que també va intervenir activament, compartint inquietuds i preguntes que van fer de la xerrada un diàleg obert i compromès. Aquest acte va consolidar la voluntat del centre de formar professionals tècnics, però també ciutadans actius, crítics i compromesos amb la igualtat i els drets humans.

Finalment, el 31 de març, l'alumnat del CFGS d'Ensenyament i Animació Socioesportiva va rebre la visita de l'at-

leta olímpica val·lenca Marta Galimany. La sessió, presentada per la professora Candela Martí i dinamitzada amb preguntes preparades per l'alumne Marc Carmona, va permetre conèixer de prop el dia a dia d'una esportista d'elit i reflexionar sobre l'esforç, la constància i la importància de gaudir del camí més enllà dels resultats. Així mateix, l'acte també va servir per promocionar la Cursa del Centenari, una iniciativa solidària i educativa que sorgeix directament del Mòdul de Projecte del CFGS d'EAS. La cursa, que es va dur a terme el 6 d'abril, va recórrer els escenaris que han marcat la història del centre i destinà els seus beneficis a la Fundació Andrés Marcio, que investiga la laminopatia. Aquesta proposta va permetre a l'alumnat treballar en equip, dissenyar una activitat amb finalitat social i aplicar de manera pràctica els continguts del cicle.

Els actes del centenari han permès a la Formació Professional del centre mostrar-se tal com és: activa, connectada amb la realitat, oberta als canvis i compromesa amb el desenvolupament integral de l'alumnat. Han estat experiències que han anat més enllà de l'aula i que han situat l'alumnat com a protagonista del seu aprenentatge, amb eines per construir un futur professional i humà amb sentit.

LAURA SOLÉ FLO

Professora del Departament d'Administració
Membre de la comissió del Centenari

DEL TESTIMONI A L'ACCIÓ: TRES CONTRIBUCIONS AL CENTENARI

Jordi Tuset i Marta Ferrer durant l'acte de presentació del llibre del Centenari

De bon començament i per la meva vinculació a l'Institut, tant professional com emocional, vaig formar part de la comissió organitzadora dels actes per celebrar el Centenari. A banda d'aquest fet vull destacar tres elements importants on vaig esplaïar la meva participació.

Per començar essent l'autor del llibre del Centenari: *De l'Escola del Treball a l'Institut Jaume Huguet. Cent anys fent Escola*.

La meva intenció era que el testimoni d'aquests cent anys de trajectòria d'aquesta institució tan important, el lector pogués copsar aquell batec de vida educativa, social i cultural que emana gràcies a l'esforç, a la iniciativa i a la capacitat d'innovació de les seves persones.

En el llibre es fan paleses les circumstàncies històriques de cada moment i les dificultats que va comportar ubicar-se a cada nou edifici, però, com sempre, la voluntat i la il·lusió pels nous reptes sempre van triomfar. També trobarem els fets i les persones més rellevants en aquest camí de qualitat i perfeccionament que ha estat l'itinerari

educatiu de l'Antiga Escola del Treball, l'actual Institut Jaume Huguet. Des dels seus fundadors, des dels seus benefactors, des dels seus directors, des dels seus professors, des de les seves primeres professores, des del seu alumnat més reconegut i des de les institucions que la recolzaren, es van desgranant uns relats i a la vegada unes emocions que t'embolcallen en la seva història. Així ho he viscut i així ho he volgut reflectir.

Una segona participació molt important i engrescadora va ser la de sol·licitar la Creu de Sant Jordi per a la nostra estimada institució, i que se li va atorgar de forma molt merescuda.

Com que la pròpia institució no la pot demanar, vàrem entomar aquesta tasca el grup de directors i professors jubilats. La meva tasca més important va ser l'elaboració del dossier que cal presentar en sol·licitar la Creu de Sant Jordi. Es tractava de presentar la nostra institució com aquella pionera Escola Professional de 1924 i com traspuava tot el seu bagatge al llarg de les cent pàgines de què

L'expedició de representants del centre (l'equip directiu, els equips de coordinacions, l'exidrector Jordi Tuset i representants del Consell Escolar) rebent la Creu de Sant Jordi 2025.

consta el dossier i així copsar la vitalitat d'aquests cent anys fent Escola.

Com que la sol·licitud s'adreça a la Conselleria de Cultura, vaig plantejar el contingut del dossier en tot un reguitzell d'apartats enfocats com a cultura, iniciativa, participació, formació, etc.

Aquests són els apartats entre d'altres que, al final la nostra institució pot presentar de la seva excel·lent trajectòria i que molta gent ni s'imagina:

La cultura de la iniciativa cívica; la cultura per les sortides i per les conferències; la cultura de l'associacionisme; la iniciativa pionera del transport escolar, les dones pioneres en la formació; el reconeixement institucional; la iniciativa en les classes de llengua catalana; els artistes que foren docents; la iniciativa pel mestratge industrial; la cultura

de les celebracions; la formació al llarg de la vida; la cultura de la participació familiar; les publicacions, revistes i llibres; la cultura de la innovació educativa; la iniciativa en la formació transnacional; la iniciativa en l'educació inclusiva; creació de la fundació Antiga Escola Professional; participació en les olimpíades de Batxillerat i dels Cicles Formatius; l'Escola per la música i pel teatre; premis de gran reconeixement; pioners en les TIC; participació en el projecte Orator al Regne Unit; la cultura de la qualitat, de la millora contínua i de l'excel·lència; la cultura del medi ambient; la iniciativa per l'emprenedoria, la cultura de l'activitat física i l'esport; la cultura de la solidaritat; la cultura de la seguretat i la salut; la cultura per la iniciativa literària.

No us ho imaginàveu, oi? Ja us havia avisat.

Finalment, la meva darrera aportació van ser les xerrades al llarg del curs, adreçades a les tutories dels Cicles Formatius de Grau Mitjà i a les de primer curs de Batxillerat del nostre centre.

Les xerrades pretenien donar unes pinzellades de la història de l'Escola, l'Institut Jaume Huguet, sense pretendre que aquestes en fossin l'essència; l'essència havia de ser que ells, els alumnes, van ser i són el batec d'aquests cent anys fent Escola, i que ara ells són l'Escola, l'actual Institut Jaume Huguet. El Centenari també són ells i que en cap cas se'n sentissin exclosos, ans al contrari, a ells els correspon aprofitar el moment de la seva formació i de les seves inquietuds.

Tots i cadascú de nosaltres, no en tingueu cap dubte, som l'Institut Jaume Huguet, l'Escola. Per molts anys!

JORDI TUSET VALLET

Exdirector de l'Institut Jaume Huguet
·Antiga Escola del Treball

@institutjaumehuguet

UN PROGRAMA DE RÀDIO PER CELEBRAR EL CENTENARI

El passat 13 de febrer, coincidint amb el Dia Mundial de la Ràdio i en el marc de la celebració del Centenari, l'auditori del centre es va convertir en un autèntic estudi de ràdio. Concretament, Ràdio Ciutat de Valls hi va emetre en directe un programa especial dirigit per Èric Rosique i David Prats. De fet, va tindre l'objectiu no només de conèixer el passat, el present i el futur de l'Institut, sinó també recordar el paper que van tenir les emissores Ràdio Capital de l'Alt Camp i la secció de Ràdio de l'Associació d'Alumnes i Exalumnes de l'Escola de Treball (AAET) al centre.

Aquesta jornada, però, també va coincidir amb una data rellevant: el setè aniversari de Ràdio Ciutat de Valls, l'emissora municipal en línia de la capital de l'Alt Camp. Amb tantes coses a celebrar res no podia sortir malament. Durant el matí, doncs, per l'auditori van passar veus i records de membres que han estat vinculats amb el centre o la ràdio al llarg dels anys. El programa es va obrir amb l'entrevista al director del centre, Josep Maria Soler, que va

fer un repàs als actes del centenari i a la trajectòria educativa de l'Institut. Tot i situar-se a l'equador del curs, ja es va poder fer un balanç molt positiu tant dels actes organitzats i de la implicació d'alumnes i professors com de la resposta i participació de la comunitat educativa i de la població vallenc.

A continuació, tres professors del departament de Català, Neus Salvat, Joan Foguet i Marc de Bofarull, van conversar sobre la situació de la llengua catalana a les aules. Malgrat la reculada de l'ús social del català, des del centre s'ha continuat defensant la vehicularitat del català com un element cohesionador i valuós per a l'educació dels joves estudiants actualment. A més, van recuperar la memòria d'una optativa que relaciona els dos elements protagonistes en aquest article, llengua i ràdio: l'assignatura de periodisme que durant anys s'havia ofert a primer de Batxillerat.

El micròfon va passar després als alumnes de Batxillerat Aina Rallo i Pau Maronda, que tenen previst estudiar el grau de periodisme en el futur. Van compartir la seva visió sobre com s'informen els joves avui dia i sobre el paper que pot jugar la ràdio en el futur, amb reflexions madures i plenes d'interès sobre l'actual paisatge mediàtic.

El programa va continuar amb una mirada al passat radiofònic de la comarca, gràcies a la presència de tres personalitats reconegudes a Valls: Francesc Fàbregas, director del setmanari *El Vallenc*, i Quim Roca i Nando Serret, excol·laboradors de la secció de Ràdio de l'AAEET. Durant uns minuts, tots tres van narrar vivències i anècdotes dels anys de Ràdio Capital de l'Alt Camp, una emissora nascuda de l'antiga Escola del Treball i l'AAEET.

Ja després de la pausa de l'esbarjo, Rosique va reprendre el directe amb dos professors més. D'una banda, va conversar amb el professor Antoni M. Marsal, membre de la comissió del Centenari i coordinador de Batxillerat, sobre els actes commemoratius que quedaven per celebrar: visites institucionals, xerrades, projectes d'alumnes, obres de teatre, presentacions de llibres i treballs, entre d'altres. D'altra banda, el presentador també va comptar amb la presència de Manuel Fernández, docent jubilat de la Formació Professional, que va compartir records i experiències viscudes al centre. Com a tancament, Teresa Rull, regidora d'Educació de l'Ajuntament de Valls, va posar el punt final al programa amb una entrevista centrada en el paper de l'educació a la ciutat i en el vincle entre institucions i centres educatius.

En conclusió, va ser una jornada plena de contingut i memòria, on la ràdio va tornar a demostrar la seva capacitat de teixir comunitat i donar veu a totes les generacions. Una celebració del Centenari enregistrada, que pot donar ales a possibles col·laboracions entre el centre i Ràdio Ciutat de Valls. Enhorabona a totes dues entitats pels aniversaris!

MARC DE BOFARULL PRATS

Professor del Departament de Llengua Catalana
Membre de la comissió del Centenari

GENTE BIEN, L'OBRA DE TEATRE DE PROFESSORS

Un grup de professors, sota la direcció de la professora Claustre Pallarès, va interpretar una versió del sainet *Gente Bien*, de Santiago Rusiñol. Aquesta obra de teatre va sortir a la llum el 21 i 22 de febrer al Teatre Principal de Valls i va ser un èxit rotund gràcies a la implicació de professors i exprofessors, tant en la interpretació com en la direcció i el muntatge, l'atrezzo i el maquillatge.

Centenari de l'Institut: "Que se'n parli, que se'n parli!" Aquest és també el *leitmotiv* de l'obra que enguany vam presentar, que va ser el tret identitari dels seus protagonistes, una *gente bien* de nova fornada, uns nou-rics, un tipus de gent que, tot i no anar-los a la mida aquesta manera de viure, s'esforcen per aparentar, per fer-se veure. Uns personatges tan versemblants que en podríem identificar, potser, de similars ben a prop nostre.

L'obra original és un sainet en un sol acte de Santiago Rusiñol, desconegut fins que la companyia La Cubana en va fer un musical el 2016. L'obra, per poder fer-ne una primera lectura, em va costar de trobar, amagada en els volums d'obres completes de les biblioteques. Aquesta comèdia se situa el 1917; va ser estrenada aquell mateix any, cinc mesos després de l'estrena exitosa de *L'auca del*

senyor Esteve. La nostra versió, però, la vam agafar de Jordi Milán, director i dramaturg de La Cubana, companyia que la va representar el 2016. La trama va créixer, ja que hi va afegir dues èpoques més, els anys cinquanta, en ple franquisme, i els anys vuitanta, durant la transició democràtica, per mostrar que, d'aquest tipus de personatges, n'hi ha hagut sempre.

Així doncs, aquesta peça teatral va fer un recorregut per diverses èpoques i, fins i tot, va acabar amb una escena més, situada en l'actualitat. No vam voler representar la versió musical del 2016, ni les maneres de La Cubana, que potser seria massa pretensions. I per acabar, vull compartir amb vosaltres que he tingut el privilegi de treballar amb uns actors excepcionals, professors i exprofessors de Secundària i Cicles Formatius de professió, que s'hi

van deixar la pell i el temps, i amb la Rosa Batalla, que m'acompanya des de fa disset anys en aquesta aventura artística, i que, jubilada i tot, va procurar guarnir, pentinar i maquillar actors i escenari perquè tots brillessin.

CLAUSTRE PALLARÈS I RAMON

Professora i directora de *Gente Bien*

Enguany, coincidint amb el Centenari del nostre institut, se'ns va proposar a un grup de professors que ja feia uns anys col·laboràvem en els musicals que representaven els alumnes, d'interpretar una obra en què tots els actors i actrius seríem professors. La Claustre ens plantejà el repte de representar l'obra *Gente Bien* de Santiago Rusiñol, musical de la gran companyia La Cubana.

Una proposta engrescadora, però que a la vegada, per a mi i crec que també per als meus companys, feia respecte. De fet, al principi vaig sentir inseguretat de si podria fer-ho tal com s'esperava. Treballar per poder posar en escena l'obra m'ha resultat una experiència inoblidable. Assajar amb els companys ha estat un plaer. Hem compartit vivències i situacions, sempre de forma positiva i amb bon humor. El pas dels assaigs i també dels mesos va fer que s'apropés la data de la representació. Nervis,

emocions, companyonia... i arriben els assaigs de l'obra sencera, unint-se com un trencaclosques totes les escenes que havíem treballat per separat. I per fi el gran dia, la representació de l'obra al Teatre Principal davant de família, amics, companys de l'institut, alumnes. Una feinada de vestits, pentinats, maquillatge, decorats, música...

La Claustre amb el seu saber fer i amb una paciència infinita va aconseguir que l'obra fos un èxit. Tots hi vam posar les ganes, però destaco el gran paper dels protagonistes amb un treball espectacular coordinant els diàlegs i l'actuació, com a actors de debò. Realment a dalt de l'escenari el marquès, la marquesa, la mama, el majordom, el mossèn, el militar... tots els personatges transmetien el missatge de l'obra de Rossinyol. Com ja he dit, va ser una experiència que sempre quedarà en les nostres vides i que no pensàvem que tindria el resultat que va tenir. Estic molt agraïda d'haver pogut participar en aquest projecte i poder-ho fer amb aquests companys i amics del Jaume Huguet.

ISABEL TUSET VALLET

Exprofessora i actriu de *Gente bien*

Cal que vagi un parell d'anys endarrere per anar als inicis d'aquesta aventura teatral. Com ja sabeu un grup de professors hem anat col·laborant en la preparació dels musicals que any rere any els alumnes ens han anat oferint. Alguns de nosaltres ja havíem fet els nostres tempteigs en un parell d'actes nadalencs i també algun cop va sorgir el comentari de preparar alguna coseta amb més volada. Això per posar-vos en antecedents, però anem per feina. El curs 2022-23 amb la preparació del musical *Càndid*, els professors i els músics vam fer una estada de cap de setmana per tal d'assajar de forma intensiva, i allà va començar a prendre forma la idea de fer alguna cosa totalment feta pels professors i una bona perspectiva era fer-ho pel centenari del centre. El projecte va quedar al món de les idees i calia trobar una obra on tots els voluntaris poguessin aparèixer i deixar veure les seves grans aptituds interpretatives. Se li girava feina a la Claustre!

I va passar el temps fins que un dia ens va reunir i ens va dir: "Farem *Gente bien*, la versió de La Cubana, però no serà un musical". Ai, carai, què voldrà que fem aquesta dona?

Ens ho vam prendre molt seriosament. Vam començar a fer improvisacions, veus, cares, inventar històries, fins que va arribar el càsting. Sí, vam fer un càsting per als papers, i un cop triat qui era cadascú calia començar a treballar de valent.

Ens van donar deures d'estiu i l'octubre de 2024 començàvem assajos com cal, comtes, criats, dames i tots els personatges de l'obra. Recerca de vestuari (prestat, alterat, modificat i creat per a l'ocasió), atrezzo i decorats: van

remenar mobles antics i trastets vells i, fins i tot, es van fer servir mobiliari del renovat institut. I, senyores i senyors, això ja tenia data d'estrena i ens hi havíem de llançar de cap. "Brillo, brillo", que això ha deixat de ser un projecte a ser una realitat. Semblava tot molt llunyà, però el temps anava passant, els assajos es van fer més intensos i cada cop ho teníem més a prop. He de reconèixer que vaig tenir moments baixos, en què creia que no ens en sortiríem (oblits de text, no tenir clar què fer, com estar a l'escenari...), però després tornava l'optimisme i em deia a mi mateixa que tot aniria bé. Tots ho donaríem tot.

La setmana de l'estrena va ser molt intensa, muntar decorats, assajos amb la roba, canvis de vestuari per a cada època, i moltes corredisses per les escales del Teatre Principal. I finalment, l'estrena, nervis de darrera hora, petits incidents (se'm van trencar les sabates a punt de sortir a l'escenari), i vinga que ja és l'hora. I com tots vau veure, va quedar genial. He de fer esment que m'ho vaig passar molt bé, i estic segura que els meus companys també. És una experiència que no podré oblidar i que m'ha fet veure trets dels meus companys que no sabia que tenien. Crec que tots vam sortir de la nostra zona de confort per entregar-nos a fer passar una bona estona al públic. Per acabar, sols vull dir que ha estat un plaer compartir tot el procés creatiu de l'obra amb els companys de l'institut. Ah, i si em necessiteu per qualsevol altra aventura, ja sabeu on trobar-me.

ROSA MARIA MANCHOBAS CARREÑO

Exprofessora i actriu de *Gente bien*

Quan la Claustre ens va proposar participar en una obra de teatre com a un dels actes del Centenari de l'Institut, em veia capaç de fer, com a molt, d'arbre del decorat. Però mira, vaig acabar sortint a l'escenari amb text, personatge i quatre canvis de vestuari! Fins i tot em vaig deixar bigoti real per no arriscar-me amb un de postís, cosa que va donar molt joc a l'aula: quan els alumnes em veien, deien que m'assemblava a Pablo Escobar i Mario Bros.

Per mi, *Gente bien* ha significat molt més que un espectacle: ha estat un repte personal superat i una experiència que ens ha unit com a equip. Hem teixit vincles d'amistat i això s'ha notat també en la compenetració i el bon ambient del dia a dia a l'Institut. Hem gaudit plegats dels assajos i hem rigut molt (tot i els moments d'estrès com l'assaig general que va ser tan caòtic que ni el vam acabar...).

Gràcies, Claustre, per la teva paciència infinita, la teva energia i la capacitat de fer-nos créixer dins i fora de l'escenari. Entre tots, hem aconseguit una cosa gran: que se'n parli!

RAMON BIOSCA CAUS

Professor i actor de *Gente bien*

Durant el passat curs 2024-2025 vam viure un any força diferent que ben segur no oblidarem. Va ser un any molt intens ja que des del primer dia vam veure com s'anaven celebrant la infinitat d'actes de tota mena que s'havien programat i recollit en un extens programa d'actes. Uns actes que ja es van començar a organitzar durant el curs anterior, perquè evidentment, tot porta feina, i la cele-

bració de tot un centenari no es prepara amb dos dies. I d'entre tots aquests actes, l'obra de teatre *Gente bien* de Santiago Rusiñol interpretada per un grup motivadíssim de professors.

Per l'institut corria la veu del càsting. Qui hi estigués interessat s'havia d'apuntar per veure quants érem i com es repartien els papers. Jo en tenia moltes ganes, però no havia fet mai teatre i la inseguretat i les poques ganes de fer el ridícul em deien que un paper secundari, d'aquells que no es vegin gaire, ja m'estaria bé. Estàvem tots una mica igual, fent broma que si ens donaven el paper d'arbre ja ens estaria bé.

Finalment, la primera trobada entre la Claustre, la directora de l'obra, i el professorat que ens havíem apuntat en aquesta aventura ens vam trobar a l'aula de música. Durant les primeres sessions, ens va fer suar de valent amb aquelles dinàmiques de grup en les quals havíem d'improvisar adaptant-nos a les seves instruccions. Evidentment, ella necessitava veure la nostra capacitat interpretativa. De fet, érem una colla d'amateurs, la majoria dels quals no havíem pujat mai dalt d'un escenari. Pobra Claustre, no li vam posar gens fàcil!

Fins que va arribar el dia en què es van repartir els papers de l'obra. D'una banda, que et donin un dels papers principals fa molt de respecte, bàsicament perquè tot aquell món era nou i desconegut per a mi. Però, per altra banda, no ho negaré, em va fer il·lusió, ja que va ser tot un repete. I a partir d'aquí van començar hores i hores d'assaig, primer passant text d'aquesta escena, de l'altra: "ai, mare, que tot això no m'ho aprendré mai", "no ho puc dir sense mirar el paper", "no me'n recordo de res"...

I amb tot això arriba l'estada, un cap de setmana sencer en el qual ens vam tancar una casa de colònies per fer un intensiu. Allí va ser quan per primera vegada vam començar a trobar el paper, a conèixer el personatge, a començar a interpretar. Quina paciència que va haver de tenir la

nostra directora! Però, sobretot, va ser un cap de setmana en el qual vam fer molta cohesió de grup i molta pinya. I a partir d'allí, assajos i més assajos, dissabtes a la biblioteca Municipal de Valls, o al gimnàs de l'institut...

La tria del vestuari, començar a pensar els complements, la feinada de pensar d'on traiem l'attrezzo de l'escenari, les fotos dels diaris, les imatges de fons, la música, qui pentinarà, qui maquillarà. Perquè si t'ho mires fredament, preparar una obra de teatre és una FEINADA! I tot això enmig del curs escolar on les classes i la feina a l'institut no paren. I de sobte, el mes de febrer s'apropa, ja no queda res. I jo amb el meu Manuel quedàvem a estonetes en alguna aula o espai lliure per repassar i repetir una vegada i una altra les escenes que ens costaven més. I llavors cridàvem a la sogra, que es treia el barret de cap d'estudis per posar-se el de Doña Anita i repetíem les escenes per veure on ens havíem de col·locar. Perquè sí, poc us podeu pensar com n'és de complicat saber on t'has de col·locar en cada moment. Llavors ja gairebé en temps de descompte arriben els assajos generals, perquè entrats ja en el mes de febrer encara no havíem passat tota l'obra sencera! Però es veu que això ja ha de ser així. I sense adonar-nos-en ens plantem al 21 de febrer de 2025, dia de l'estrena de l'obra. Dues hores abans havíem d'estar tots al teatre Principal de Valls. Quins nervis! Aquell ambient de neguit, de rialles quan ens veiem tots repentins i engalanats va ser divertidíssim. I de sobte sentim que de lluny criden "obrim portes!" Uf, allí ja no hi havia marxa enrere! Sort de la hipnotització de la Claustre just abans de començar. Aquelles respiracions pausades ens van baixar revolucions, però llavors sonen els tres timbres i... comencem!!!

El moment en què surts a l'escenari per primera vegada és indescriptible. Em tremolava tot! Però era una feina d'equip i tots ho havíem de fer el millor que sabíem. I tot i les pífies sobretot el dia de l'estrena, ho vam salvar. Veies que la gent reia, que estaven gaudint. I jo darrere del meu ventall de comtessa em vaig sentir protegida, segura. El que pot arribar a fer un ventall! Suposo que cadascú de nosaltres va trobar la seva manera de tirar endavant i convertir-nos per una estona en aquell personatge que durant tants mesos ens havia estat acompanyant.

Quan l'obra es va acabar i es va tancar el teló, va ser brutal! Els nervis s'havien esfumats i estàvem tots eufòrics! Ho havíem aconseguit! Va ser una experiència indescriptible! Vaig descobrir la màgia del teatre, vaig sortir de la meua zona de confort i vaig viure una experiència irreplicable! Visca el teatre i visca el Jaume Huguet!

INÈS FORT TÀRRECH

Professora i actriu de *Gente bien*

LA SATISFACCIÓ D'UN MURAL

El 28 de març, els alumnes de l'optativa de Dibuix de 4t d'ESO i 2n de Batxillerat artístic van pintar la primera fase d'un mural a la paret de davant de l'entrada principal del centre. Prèviament, les professores Mercè Bessó i Elena Milà, juntament amb la professora de pràctiques Montserrat Jané, havien dibuixat la paret el dimecres anterior. Aquesta iniciativa prové de l'Ajuntament de Valls i es relaciona amb les Escoles Verdes a través de l'entitat d'educació ambiental Cel rogent. Cada centre escolar de la ciutat va pintar una paret amb un tema en concret, un Objectiu de Desenvolupament Sostenible (ODS) numerat amb l'objectiu de crear un itinerari per Valls amb el tema de la sostenibilitat. El nostre mural està vinculat amb l'Escola del Treball, de manera que s'ha relacionat amb Centenari, i per això el motiu representat és el logotip nou del centre.

Alumnes de 4t d'ESO i 2n de Batxillerat pintant la primera fase del mural.

Durant el mes de maig vam acabar el mural de davant de l'Institut que es pot contemplar, fet que suposa una millora molt destacada i, al mateix temps, dignifica l'entorn del centre en aquest any tan especial. Ja podem llegir a la part dreta del mural el títol i el número que li pertany. D'una banda, "Murals per la sostenibilitat" és el denominador comú a tots els murals dels diferents centres educatius de Valls. De l'altra, el número 8: treball digne i creixement econòmic, és el que correspon a l'Institut Jaume Huguet com a Antiga Escola del Treball i en representació

de la seva realitat actual. L'acompanyen els logotips de les entitats que han col·laborat en la realització de l'itinerari de murals educatius. En ser el Centenari de l'Institut a l'esquerra del mural hi ha el nom del nostre institut amb el disseny actual del centenari. Tots els textos i aquests logotips els han pintat els alumnes de segon de BAT de dibuix artístic.

La part pròpiament artística, la dels mòduls del centenari pintats a tres colors, és la que hem completat darrerament. És el disseny que personalitza cada mòdul del mu-

ral en un total de 45 agrupats en cinc compartiments. Tots estan pintats en negre menys el central de cada agrupament. Cada alumne de 4 d'ESO de l'optativa d'expressió artística ha dissenyat i ha pintat dos logotips del mural. Cada logotip representa una matèria impartida en el centre, sigui d'ESO, de Batxillerat o de Cicles Formatius. Cada un dels cinc compartiments està dedicat a representar una temàtica concreta. Si comencem per l'esquerra de la paret, el primer representa les assignatures de lletres. En el centre tenim un logo en color amb tres banderes de les llengües estrangeres impartides a l'institut. El següent representa l'àmbit científic i de la naturalesa. Al centre i també en color tenim un pagès i uns estris del camp com a representant de les escoles verdes, unes de les promotores d'aquesta iniciativa. A l'agrupament del mig del mural tenim l'àmbit artístic representant al centre una

paleta de pintura a tot color, al seu voltant els diferents logotips de música, teatre i activitats físiques. Els dos següents compartiments fan referència als diferents cicles formatius impartits a l'Institut: En el quart tenim una creu vermella representant el grup de sanitat i envoltat d'altres representacions d'altres cicles. En el cinquè al centre hi tenim una bombeta elèctrica envoltada de maquinària i diferents estris de treball.

En conjunt tenim una bonica representació simbòlica de com es pot dignificar el treball i l'estudi des de tots els àmbits possibles que s'imparteixen a l'Institut Jaume Huguet.

MERCÈ BESSÓ CARRERAS

Departament de Visual i Plàstica

Mural per la sostenibilitat de l'Institut Jaume Huguet.

LA CURSA SOLIDÀRIA DEL CENTENARI

Participants de la cursa abans del tret de sortida.

El diumenge 6 d'abril de 2025, l'Institut Jaume Huguet Antiga Escola del Treball va viure la celebració de la Cursa Solidària del Centenari, un esdeveniment organitzat pel CFGS d'Ensenyament i Animació Socioesportiva. La iniciativa es va emmarcar dins els actes de commemoració del centenari del centre i va coincidir amb el Dia Mundial de l'Activitat Física. Es buscava promoure un estil de vida saludable i no competitiu, així com la solidaritat.

De la idea a la realitat: mesos de treball i il·lusió. Tot va començar mesos enrere, quan l'equip d'organització —format per professorat i els alumnes de segon del cicle formatiu— va començar a dissenyar el recorregut de la cursa de 5 km. Es va optar per un itinerari simbòlic, que connectava alguns dels espais més emblemàtics de la ciutat relacionats amb la història centenària de l'Institut. Això va requerir un treball de planificació i validació del traçat, tenint en compte la seguretat, l'accessibilitat i la viabilitat logística. Amb el recorregut mig definit es va iniciar la tramitació de permisos municipals i la coordinació amb la Policia Local de Valls.

Vam comptar amb el suport del teixit empresarial i social. Un altre pilar clau de l'èxit de la cursa va ser la col·laboració d'empreses i entitats del territori que es van sumar oferint

aportacions econòmiques, productes o serveis logístics: des de l'avitallament fins al material tècnic. Aquest suport va permetre finançar el 100% de l'organització i maximitzar la recaptació per a la causa solidària.

Pel que fa a les tasques de comunicació i d'inscripcions, hi va haver una mobilització de tota la comunitat. Per tal de garantir una bona participació, es va llançar una campanya de difusió a través de xarxes socials, cartells i mitjans locals. També es va posar en marxa una plataforma digital d'inscripcions per facilitar la participació del màxim nombre de persones. L'objectiu era clar: obrir la cursa a tota la comunitat educativa, exalumnes, famílies i ciutadania en general. I així va ser: hi va haver una bona resposta convertint la cursa en una festa esportiva i solidària.

En definitiva, va ser un èxit col·lectiu amb un objectiu solidari. Gràcies a la implicació de tots, es van recaptar 2.282 euros d'inscripcions, que es van destinar íntegrament a la Fundació Andrés Marcio, entitat que impulsa la investigació per trobar una cura per la laminopatia, una forma de distròfia muscular que afecta especialment infants i joves. En aquest cas, la causa era especialment propera, ja que un exalumne del centre n'és afectat.

Des de l'organització volem expressar el nostre agraïment a totes les entitats, empreses, institucions i persones voluntàries que heu fet possible la Cursa del Centenari: Patronat Municipal d'Esports, Consell Esportiu de l'Alt Camp, AFA Jaume Huguet, Griffith, Andreu Solar, Garcia Vicent, Ca la Irene, FM Logistic, Europastry, Bon Àrea, Esclat, Luga, Cítric, Dos 18, Ca la Ninona, Protecció Civil de Montblanc i Valls i als nostres speakers Pep Sánchez i Jordi Llurba.

Volem donar també les gràcies a diverses persones que ho han fet possible. En primer lloc, al Fèlix Garcia per la seva gran aportació en el disseny i fabricació dels trofeus fets amb material biodegradable i compostable. En segon lloc, a la Laia Pena, la Jordina Odena i a la Sheila Requena per la seva important tasca fotogràfica capturant els moments de la cursa. En tercer lloc, a la professora Clara Daroca per ajudar-nos amb l'Skyline de Valls. I, en darrer lloc, volem acabar agraïnt la tasca de comunicació duta a terme per la Neus Salvat que amb la seva implicació i capacitat per donar veu i visibilitat al projecte ha ajudat a connectar amb la comunitat, generar interès i fer créixer l'impacte de l'esdeveniment.

ALUMNES DE 2N ENSENYAMENT I ANIMACIÓ SOCIOESPORTIVA I EQUIP DOCENT DEL CFGS D'ENSENYAMENT I ANIMACIÓ SOCIOESPORTIVA

Professors i exprofessors del departament d'Educació Física.

Alumnes del CFGS d'EAS organitzadors de la cursa.

PRIMAVERA LITERÀRIA

Amb motiu del centenari, es va voler fer del mes d'abril una veritable festa de la literatura i la cultura. Del 7 a l'11 d'abril, l'auditori del centre va acollir cada dia la presentació d'un llibre amb autors de gran renom, en el marc d'una setmana prèvia de la diada de Sant Jordi que va deixar empremta. Durant aquesta setmana la literatura es va convertir en espai de reflexió i de trobada.

La setmana va arrencar amb *Àfrica? Sí, gràcies*, un relat profund i vital de Josep Maldonado, que narra les seves vivències recurrents tots els països del continent africà durant més de vint anys. Conduït per la professora Marta Alonso, l'acte va destacar per la passió i la humanitat de Maldonado, que va explicar com el llibre contribueix a finançar projectes solidaris a través d'Esport Solidari Internacional. Ras i curt, va suposar una experiència transformadora que va acostar el públic a una altra realitat del món, sovint oblidada.

Josep Maldonado i Marta Alonso a l'auditori de l'Institut.

L'endemà, l'escriptora i periodista Núria Cadenes va presentar *En carn i ossos*, dotze narracions breus basades en fets reals —i una de ficció que podria no ser-ho— que exploren les ombres de la societat contemporània. Conduïda pel professor Marc de Bofarull, la conversa va abordar temes com la injustícia, la violència masclista, la corrupció i la guerra, sempre amb la mirada crítica i compromesa que defineix Cadenes. Un acte, en definitiva, que va sacsejar consciències.

El dia següent l'auditori es va omplir per escoltar John Carlin, periodista internacional de prestigi, autor d'*El factor humà* (*Playing the enemy*, en anglès), llibre que va inspirar la pel·lícula *Invictus*. L'acte, conduït en anglès per la profes-

Núria Cadenes i Marc de Bofarull durant la presentació del llibre.

sora Gemma Estrada, va comptar amb la participació activa dels alumnes de 1r de Batxillerat, que havien treballat prèviament el film. Carlin va parlar de Mandela, del poder de l'esport per unir un país i també de la seva experiència periodística, inclòs el seu acomiadament d'El País per un article sobre el procés català.

La quarta jornada va tenir un caràcter especial i proper amb la presentació de *Laberint de desitjos*, a càrrec de Xavier Bagés, antic professor i exdirector del centre. En una conversa distesa amb la professora Lilian Borràs, Bagés va parlar de les quinze històries que formen el llibre, on el disseny —de canvi, llibertat, retrobament o fugida— és el fil conductor. Amb escenaris que van de Cambrils al Japó, els relats conviden a mirar més enllà de l'aparença i a endinsar-se en les emocions més humanes.

John Carlin i Gemma Estrada abans de començar la presentació del llibre.

Xavier Bagés i Lilian Borràs al final de la presentació del llibre.

Per tancar la setmana, el periodista tarragoní Frederic Porta va presentar la seva trilogia *Barça inèdit*, *Barça insòlit* i *Barça oblidat*, plena d'anècdotes i històries desconegudes del club blaugrana. Amb la complicitat del professor Salva Torres, l'acte va ser amè i participatiu, i va permetre descobrir una faceta més cultural i històrica del món del futbol. Porta, amb una llarga trajectòria als mitjans i a la comunicació institucional, va compartir també reflexions sobre el periodisme i la memòria esportiva.

Durant la setmana de Sant Jordi el centre va celebrar de diverses maneres aquesta diada tan especial, plena d'amor i cultura. D'una banda, es va obsequiar el personal de l'institut (professorat i membres del PAS) amb un punt de llibre commemoratiu i una rosa, com marca la tradició catalana. El punt de llibre recollia en una cara les publicacions del Centenari i

Frederic Porta i Salva Torres a l'auditori de l'Institut.

a l'altra la imatge del Sant Jordi atribuït durant molts anys al pintor vallenc Jaume Huguet, acompanyada del poema "Vestit de Lletres" del professor Antoni M. Marsal.

Pel que fa a l'alumnat, van fer diverses sortides per viure la diada com toca: 1r d'ESO i els alumnes dels estudis postobligatoris van passejar pel centre de Valls; 2n d'ESO va visitar Montblanc; 3r d'ESO, Reus; i 4t d'ESO, Tarragona. Així, van gaudir d'una jornada als carrers en la qual la literatura i l'amor són els protagonistes. A més, durant tota la setmana, el Departament de Català va organitzar un "sabotatge literari": lectures sorpresa a les aules que van omplir els espais de versos i frases d'autors catalans.

Els actes literaris del Centenari van continuar el 20 de maig al vespre, a l'Institut d'Estudis Vallencs, amb la presentació d'Ester Enrich Coma, escriptora i professora d'escriptura creativa. Presentada per Xavier Bagés, Enrich va oferir una xerrada amb el títol "Dona, contista i catalana: tres voltes rebel". A partir de textos i reflexions de diverses autores, va defensar el conte com a gènere de resistència i de mirada precisa i va acabar amb una lectura col·lectiva de fragments d'autores contemporànies, fent valdre la llengua catalana com a vehicle literari ple de vitalitat.

Així, doncs, es va fer extensiva la festa literària de la diada de Sant Jordi durant setmanes amb l'objectiu de celebrar i gaudir de la cultura amb actes que la mantenen viva als carrers, a les pàgines, a les aules, al centre. No puc acabar, però, sense aprofitar aquestes pàgines per fer extensius un agraïment i una felicitació. Cal donar les gràcies als membres que han format part de les comissions organitzadores del Centenari, que des del curs passat treballen incansablement per fer-ho tot possible. I per molts anys, Institut Jaume Huguet! Per molts anys més d'educació pública, de qualitat i en català!

MARC DE BOFARULL PRATS

Professor del Departament de Llengua Catalana
Membre de la comissió del Centenari

Ester Enrich i Xavier Bagés a la sala d'actes de l'Institut d'Estudis Vallencs.

LA SARDANA DEL CENTENARI: “CENT ANYS D’ESTUDI I TREBALL”

Participants de la ballada a la plaça del Pati.

Ara fa vint-i-cinc anys, per celebrar el 75è aniversari de l'Institut, vam considerar oportú aportar el nostre granet de sorra com a departament de Música del centre. Així que vam treure a la llum una sintonia commemorativa, ja que el mot himne era massa pretensions i despenia unes connotacions que s'allunyaven de les nostres intencions. Com no podia ser d'una altra manera, arribats al Centenari, volíem que la música també hi tingués protagonisme i així ha sigut.

Cent anys, deu dècades, un segle no es fan cada dia: és una data especial. Per tant, la contribució musical que féssim arribar havia de ser quelcom original, singular, diferent. En aquest punt, vam contemplar la possibilitat de compondre una sardana per diversos motius. D'una banda, una cobla nostrada era un element que ens encaixava en originalitat: quants centres tenen una sardana pròpia?

D'altra banda, si alguna cosa defineix el nostre centre és territori, ja que sempre hem mantingut un compromís ferm amb la societat val·lenca i comarcal, tant en l'educació i en la formació d'alumnes com en l'esperit de servei i cooperació amb el teixit empresarial i comercial. Per tant, la sardana s'ajustava al que buscàvem: una composició musical que s'aferra a la tradició pròpia del territori i al mateix temps busca aquesta singularitat inèdita.

Quan vam plantejar la idea de compondre una sardana a la comissió organitzativa del Centenari ho van veure amb molt bons ulls. Ara bé, com a centre educatiu, vam voler donar-li una volta a l'acte i vam veure la possibilitat d'aprofitar aquesta estrena per impulsar un curs d'aprendre a ballar sardanes adreçat als alumnes de 1r d'ESO. Així, durant el mes de maig a les hores de l'assignatura Activitats Cíviques, Foment de la Sardana de la Unió Ane-

Participants de la ballada a la plaça del Pati.

lles de la Flama es van encarregar d'impartir un curs d'iniciació a la sardana a una vintena d'estudiants. Aquest curs va permetre que molts alumnes s'endinsessin en el món de la cultura popular a través d'una entitat històrica com la UAF i poguessin conèixer els passos bàsics d'aquesta dansa.

La sardana, batejada amb el nom "Cent anys d'estudi i treball", és una composició que manté l'estructura clàssica de sardana, però també compta amb uns retocs que la situen en un lloc concret. En altres paraules, pel que fa a la composició de la peça, cal destacar-ne uns quants detalls

que la fan més nostrada. En els curts s'hi pot distingir una al·lusió al toc de castells, que ens situa a Valls, quilòmetre zero del món casteller. També en els curts l'acompanyament rítmic dels baixos imita el soroll de les màquines dels tallers, motiu que ens emplaça directament a l'Escola del Treball. Els llargs, que comencen amb un tema contrapuntístic, donen pas al típic cant de la tenora que anirà evolucionant per introduir nous elements musicals i acabar amb un salt final engrescador i lluminós.

Finalment, va arribar el dia de la ballada, la jornada de l'estrena de la sardana tan esperada. Una setmana abans del Dia Universal de la Sardana, diumenge 8 de juny a les 12 del migdia, la plaça del Pati de Valls es va omplir de gent per ballar la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan. Entre els assistents cal destacar la presència dels alumnes de 1r d'ESO que van participar en el curs d'iniciació a la sardana, professors i sardanistes de Valls i d'arreu del Camp, de Mont-roig, el Morell i la Selva del Camp, entre d'altres. Albert Oliva, com a exalumne del centre i president de la Unió Anelles de la Flama, va presentar l'acte i la Cobla La Principal de Tarragona va interpretar un parell de sardanes abans de donar pas a l'estrena de la sardana del Centenari. Malgrat la pluja en els moments finals de l'acte, vam gaudir d'una diada festiva i especial, que va suposar un bon colofó dels actes organitzats per aquesta fita històrica.

FELIP BRUNET I SABARICH

Professor del Departament de Música

Membres de la Cobla La Principal de Tarragona durant la ballada.

EL CENTENARI DES DE DINS I CAP AL FUTUR, EL PROJECTE AUDIOVISUAL DE 4T D'ESO I LA CÀPSULA DEL TEMPS

En el marc del projecte de recerca que pertoca fer a 4t d'ESO els alumnes van canviar els bolígrafs per micròfons i les llibretes per càmeres, amb l'objectiu de fer una cobertura dels actes més rellevants del Centenari. En altres paraules, van convertir-se en els periodistes de l'Institut per uns mesos per treure a la llum un producte audiovisual.

Així, doncs, totes les tutories a través de petits grups van repartir-se els nombrosos actes (xerrades, presentacions de llibres, espectacles, jornades esportives, jornades lúdiques, etc.) i van preparar un vídeo documental del centenari des de la visió de l'alumnat. Els alumnes, que acabaven la seva etapa educativa, van plasmar com es va organitzar i com es va viure aquesta celebració centenària des de dins. En aquest sentit, van assistir als actes, van cercar informació, en van fer una crònica escrita, van entrevistar els participants i assistents dels actes i, finalment, els van gravar i en van editar el contingut per oferir-nos un resum que serà recordat. Cal apuntar que algunes d'aquestes cròniques que han estat escrites pels alumnes de 4t d'ESO s'han incorporat a l'edició de la ReviScola que teniu a les mans, dedicada exclusivament al Centenari.

Dit això, en aquest codi QR podeu gaudir del vídeo que mostra el Centenari des del punt de vista de l'alumnat de 4t d'ESO del curs 2024/2025.

Per acabar, és oportú esmentar l'acte que va servir per posar el punt final del Centenari per part dels alumnes: el tancament de la càpsula del temps. El 16 i 17 de juny, tots els grups d'ESO van estar treballant en aquest projecte: van preparar material i textos per tancar-los dins la càpsula del temps, que es preveu que pugui ser oberta el 6 d'octubre de 2049, quan l'Institut faci 125 anys. Entre altres objectes

Antoni Bassas entrevistat per alumnes de 4t d'ESO.

hi van posar bombetes antigues, un telèfon mòbil i d'altres que preveuen que puguin haver canviat molt en el futur. A més, van preparar un vídeo on descriuen com creuen que serà el món l'any 2049. Finalment, hi van posar també tot el material del centenari: el programa d'actes, l'auca i les publicacions, i també un àlbum de fotos amb les orles de tots els grups graduats enguany.

L'acte de tancament de la càpsula es va fer el dia 17 al matí, i després d'un discurs del director i d'alumnes de 4t d'ESO, es van col·locar les capsas amb els objectes i, tècnics de Marbres Valls van tancar la càpsula amb una coberta de pedra amb la següent inscripció: "Per commemorar el final dels actes del centenari, tanquem aquesta càpsula del temps perquè s'obri d'aquí a 24 anys, el dia 6 d'octubre de 2049."

MEMBRES DE LA COMISSIÓ DEL CENTENARI

La càpsula del temps del Centenari al jardí de davant del centre.

UN CURS DE PREMIS

El llibre del centenari De l'Escola de Treball a l'Institut Jaume Huguet. Cent anys fent escola, de l'exprofessor i l'exdirector Jordi Tuset, dedica gran part dels annexos a enumerar els noms i les dates dels premis, les beques, els finalistes, els concursos i els reconeixements de tota la història de l'Institut. Més de 250 premis al llarg dels cent anys són no només una evidència de la feina ben feta per part de professors i alumnes, sinó també una mostra del seu compromís amb l'excel·lència i del paper actiu que ha tingut en la formació dels joves de Valls i comarca al llarg de generacions. És evident que els premis no són l'objectiu final de la nostra tasca, però representen un reconeixement valuós que l'Institut sempre ha rebut amb orgull i gratitud.

Com a preludi del centenari, el 21 de maig de 2024 al Teatre Nacional de Catalunya, l'Institut va rebre un dels reconeixements de la categoria de bones pràctiques i a les trajectòries dels centres formatius, de reconeixement d'experiències notables dutes a terme per centres que imparteixen formació professional: el **Premi FPCAT**. Aquest premi, doncs, va suposar el tret de sortida d'un curs en el qual es van collir els fruits de generacions. Així, com a reconeixement d'aquesta excel·lent trajectòria educativa, diverses administracions i d'entitats culturals han atorgat al centre importants distincions, entre les quals cal destacar-ne principalment tres: la Creu de Sant Jordi, la Medalla de la Ciutat de Valls i la Placa al Treball President Macià. Ara bé, en aquest breu article també farem esment dels premis atorgats a membres del nostre centre.

Membres de l'equip directiu recollint la distinció, acompanyats de Josep M. Rovira i Carles Solé, president i secretari respectivament de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis de Valls.

En primer lloc, el lliurament de la **Creu de Sant Jordi** a l'Institut neix de la comissió organitzadora del Centenari, que va considerar oportú emprendre la iniciativa de sol·licitar aquesta distinció. La iniciativa va rebre el suport de set òrgans institucionals, 32 entitats educatives, 52 entitats associatives i empresarials i més de 500 signatures individuals. Finalment, el 15 de maig a la tarda, al Museu Nacional d'Art de Catalunya, l'Institut va rebre formalment la Creu de Sant Jordi durant l'acte institucional. La Creu de Sant Jordi és un reconeixement a tota la comunitat educativa que durant aquests 100 anys d'història ha fet del nostre centre un referent en la formació del jovent de Valls i l'Alt Camp. Tal com consta en el DOGC de concessió, es valora la "gran importància històrica i els esforços constants per promoure una educació de qualitat al nostre país."

En segon lloc, poc més d'una setmana més tard, el 24 de maig, en el decurs de la Nit de Premis de Valls, l'alcaldessa de Valls Dolors Farré va anunciar públicament la concessió de la **Medalla de la Ciutat de Valls** a l'Institut. La Medalla de la Ciutat de Valls, com a màxim exponent del reconeixement de la ciutat, és atorgada excepcionalment a entitats o institucions que han tingut una incidència clara i manifesta en pro de la ciutat per actes o actuacions memorables en el temps o per mèrits propis ben definits. A més, en aquesta jornada el centre va rebre dos premis més. D'una banda, el **Premi a la Iniciativa Cívica** per l'aportació aquest darrer any a la ciutat amb els actes commemoratius del Centenari i per la trajectòria i arrelament a la ciutat, que ha actuat com a motor de canvi i transformació des de 1924. De l'altra, el **Premi M. Teresa Gatell Vallvé**: en aquest cas el reconeixement va ser per a la branca de formació professional de Sanitat que en els darrers anys ha aportat més de 150 alumnes que han col·laborat o col·laboren encara, tant al Pius Hospital de Valls com a la Fundació Vilaniu, tenint cura de les persones i construint així una xarxa assistencial en benefici de la comunitat.

En tercer lloc, el 2 de juliol el Govern de la Generalitat de Catalunya va concedir la Placa al Treball President Macià a l'Institut Jaume Huguet-Antiga Escola del Treball en la categoria de foment de la creació d'empreses i ocupació de qualitat. Aquest guardó s'atorga com a reconeixement a les empreses o a les organitzacions que s'han distingit per les millores i les iniciatives de progrés adoptades en l'àmbit laboral. En concret, ha estat a partir de la candidatura presentada per la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis de Valls, avalada també per diverses empreses i

El director Josep M. Soler recollint la Medalla Ciutat de Valls acompanyat de la directora i la professora.

institucions de casa nostra, que el Govern ens ha concedit aquest guardó.

En quart i darrer lloc, els alumnes del centre també han obtingut nombrosos premis tant individuals com col·lectius:

Aitana Guijarro Martínez, alumna del CFGS de Disseny en Fabricació Mecànica, ha obtingut el Premi Extraordinari de Formació Professional de Grau Mitjà de la família professional de Fabricació Mecànica.

Jaume Oller i Joan Pol Magrané, alumnes de segon de CFGS d'Automatismes i Robòtica Industrial, han quedat en tercera posició al campionat Catskills de Mecatrònica.

Els alumnes de l'optativa de 3r d'ESO **Descoberta de l'entorn** va guanyar el segon premi en el 37è Premi de Natura Maria Murtra.

Ian Carmona, alumne de 1r de CFGS d'Automatismes i Robòtica Industrial de l'Institut, ha quedat en tercera posició al campionat Catskills de Control Industrial.

Erola Abellà Barniol, alumna de 2n de Batxillerat, ha guanyat el primer premi en la 19a edició dels premis de la Societat Catalana de Química pel seu Treball de Recerca de Batxillerat titulat "La recuperació del fòsfor en aigües residuals: una oportunitat per al futur".

Pau Arias i Simeon Crasiuc, estudiants del Cicle Formatiu de Grau Superior de Disseny en Fabricació Mecànica, van obtenir la segona posició en el Campionat de Catalunya de l'Skill 045, dedicat al prototipatge 3D.

L'exalumna de l'Institut **Isona Ferré Cebrian** ha rebut el Premi de Recerca jove (PRJ), convocat pel Govern de la Generalitat de Catalunya a través del Departament de Recerca i Universitats i l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca (AGAUR), pel seu treball de recerca "El TCF15 i les cèl·lules mare leucèmiques: una nova realitat per la leucèmia mieloide aguda?".

María Luisa Lorente, alumna de 2n de Batxillerat, i **Aina Odina**, de 1r de Batxillerat, van obtenir dos premis a la fase territorial de la 16a Olimpíada de Geologia, primera posició i tercera posició respectivament.

Jan Duran Casanovas, alumne del CFGS d'Ensenyament i Animació Socioesportiva, va rebre el diploma acreditatiu d'una de les beques Ramon Barbat i Miracle promogudes per la Fundació Ciutat de Valls.

El **Premi d'Escoles Verdes** en reconeixement de la trajectòria de millora continuada en el procés d'ambientalització integral del centre i en la implicació en la millora del seu entorn.

L'alumna **Alba Gallego**, que va cursar 2n de Batxillerat al nostre centre el curs passat, va guanyar el Premi Eduard Saavedra del consell social de la URV a treballs de recerca pel seu treball "Creació amb Python d'un algorisme informàtic per encriptar i desencriptar".

La **María Luisa Lorente Narvaja**, alumna de 2n de Batxillerat, ha obtingut el 1r Premi de l'IX convocatòria als Premis Josefina Cardó de Recerca Jove amb el treball titulat "Les tècniques de manipulació entre els adolescents".

Els reconeixements obtinguts aquest curs, des dels de màxim prestigi institucional fins als obtinguts pels alumnes en competicions i convocatòries diverses, reforcen la nostra tasca i, alhora, ens atorguen una responsabilitat de cara al futur: continuar educant les noves generacions amb el mateix esperit de servei.

MARC DE BOFARULL PRATS

Professor del Departament de Llengua Catalana
Membre de la comissió del Centenari

TENERIFE: UNA CLOENDA PERFECTA PER A L'ESO

Alumnes i professors durant el viatge a Tenerife.

El passat 31 de març els alumnes de 4t d'ESO vam començar el nostre viatge de final de curs a Tenerife un viatge que no només va marcar la fi d'una etapa acadèmica, sinó que també va fomentar la creació de noves amistats i un ambient excepcional de convivència.

El primer dia ens vam llevar molt d'hora per enlairar-nos cap a Tenerife. Vam arribar-hi cap a les 9.50 h del matí, vam agafar el nostre equipatge per anar cap a l'hotel, situat a Puerto de la Cruz. Després de dinar vam dirigir-nos cap al Jardí Botànic de la ciutat, allà vam veure plantes i arbres de la zona. L'endemà vam agafar l'autobús per anar amb vaixell a fer una ruta turística per "los gigantes" i en un punt concret ens vam poder banyar a l'oceà Atlàntic! Parlant de banys, a la tarda vam poder gaudir d'un bany a una platja de sorra negra al Puerto de la Cruz. El tercer dia vam llevar-nos molt d'hora per anar a visitar la muntanya més alta d'Espanya, el Teide, vam poder admirar el paisatge volcànic de la zona. Tot i que no vam poder pujar al pic del volcà, igualment, vam poder veure les meravelloses vistes del territori. Cap al vespre vam anar a fer un tomb a la fresca, per Puerto de la Cruz i per acabar d'arrodonir aquest dia a la nit vam anar a una discoteca amb els professors i ens ho vam passar pipa!

El quart dia va ser dedicat a l'exploració de l'encant cultural de l'illa. Vam començar visitant La Laguna, una ciutat amb

un ric patrimoni històric que ens va transportar a una altra època. Els seus carrers i edificis ens van convidar a passejar i a submergir-nos en la seva atmosfera única. Després, la natura ens va cridar de nou, i vam pujar a un mirador que ens va regalar vistes panoràmiques que ens van deixar sense paraules, recordant-nos la immensitat i la bellesa de l'illa. La tarda es va completar amb un relaxant passeig pels jardins de Puerto de la Cruz, un espai de calma i bellesa on vam poder gaudir de moments de tranquil·litat i converses entre amics. L'últim dia de la nostra aventura va ser intens i ple d'emocions. Vam visitar el famós Loro Parque, un lloc increïble ple d'animals i espectacles que ens van deixar bocabadats. Vam gaudir de la seva impressionant biodiversitat i de l'ambient vibrant del parc. Després d'aquesta última dosi d'aventura, va arribar el moment de dirigir-nos a l'aeroport per agafar el nostre avió de tornada. Amb les motxilles plenes de records, milers de fotos i, el més important, amb un munt d'experiències compartides i noves amistats que sens dubte perduraran, vam tancar aquest capítol inoblidable de la nostra etapa a l'ESO. Un viatge que, sens dubte, quedarà gravat en la nostra memòria per sempre.

MARINA GALOFRÉ BATALLA I MALAK THAINA

Alumnes de 4t d'ESO

COMPROMÍS AMB EL MEDI AMBIENT: UN CURS PER RECORDAR

Comitè ambiental del curs 2024-25

El curs 2024-25 ha sigut un curs especial per al centre no només per la celebració del Centenari, sinó també perquè hem sigut guardonat amb el premi Escoles Verdes per la Generalitat de Catalunya. De fet, durant l'any hem realitzat una dotzena d'accions, que han reforçat el nostre compromís amb la sostenibilitat i la millora de l'entorn. Aquest conjunt d'iniciatives ha contribuït a fer del nostre institut un espai més responsable, participatiu i conscient de la realitat climàtica i ambiental.

LA CONSTITUCIÓ DEL COMITÈ AMBIENTAL

El comitè ambiental del centre es va constituir el dia 21 d'octubre de 2024 i es va formar per 26 delegats verds (representants de cada tutoria d'ESO), per 7 representants de les famílies i per 3 membres de la comissió d'Escoles Verdes. Aquest curs es va obrir a la resta de la comunitat educativa i també va comptar amb representació de les famílies. Aquest comitè té com a finalitat impulsar l'educació ambiental en tots els àmbits del centre, així com proposar i promoure millores de caràcter ambiental.

EL PREMI ESCOLES VERDES DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

En aquest curs tan intens es va recollir el Premi d'Escoles Verdes en reconeixement de la trajectòria de millora continuada en el procés d'ambientalització integral del centre i en la implicació en la millora del seu entorn. A finals de novembre

Imatge del registrament del vídeo del Premi Escoles Verdes.

La comitiva del centre a la recollida del Premi Escoles Verdes.

alguns representants del comitè ambiental van estar gravant el vídeo d'aquest guardó, en el qual volíem ensenyar els diferents projectes d'Escoles Verdes que fem a l'institut: l'hort, el projecte Torrents, el Mercat d'Intercanvi, el Let's clean up, el Fòrum, el Mercat del Recanvi, entre d'altres.

El 3 de desembre va tenir lloc l'entrega del Premi Escoles Verdes a l'escola Barcanova de Santa Perpètua de Mogoda. L'acte va estar presidit per Mercè Andreu, directora general d'Innovació, Digitalització i Currículum del Departament d'Educació i Formació Professional i Jordi Sargatal, secretari de Transició Ecològica del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica. El premi, dotat amb 1.500 €, es destinarà a projectes d'Escoles Verdes.

Hi van assistir tots els membres del comitè ambiental; les professores Cristina Rodon, Paloma Vicente, Núria Estruch i Assumpció Niubò; el director de l'Institut; Olívia

Martí, representant de Cel Rogent; Teresa Rull, regidora d'Educació; Andreu Gassó, regidor de Medi Ambient; Conxita Massagué, tècnica de Medi Ambient, i Francesc Puigjaner, director del CRP de l'Alt Camp.

Aquest reconeixement premia la feina feta a l'Institut durant els vint anys que fa que formem part de les Escoles Verdes de Catalunya. Els punts forts que han fet decantar la balança a favor nostre són tots els comitès ambientals formats pels nostres alumnes al llarg d'aquestes dues dècades, que amb la seva implicació i participació han aconseguit que l'Institut Jaume Huguet sigui un referent de les Escoles Verdes al Principat. També cal destacar la llarga trajectòria en la Xarxa d'Escoles Verdes, la millora de l'entorn i el treball cooperatiu amb altres entitats com l'Ajuntament, les universitats, diverses entitats locals i altres centres educatius.

EL XVIIIÈ CONCURS FOTOGRÀFIC

Des de fa divuit anys també s'organitza un concurs fotogràfic, la temàtica del qual era l'alimentació sostenible. Es va obrir a tota la comunitat educativa del centre (alumnat, professorat, personal administratiu i famílies) i l'entrega de premis va tenir lloc durant l'acte d'entrega de premis de Sant Jordi. Cal apuntar que va ser una edició molt participativa: 36 participants en la categoria 1,

16 participants en la categoria 2 i 6 participants en la categoria 3. A més, a les tutories es va treballar el tema de l'alimentació sostenible amb el joc La revolta dels tomàquets: a classe en grups de dos o tres alumnes van descobrir els set arguments a favor de l'alimentació sostenible. A continuació podeu observar les fotografies guanyadores del concurs:

CATEGORIA 1 (ESO)

1r premi:
BIEL PANTALEON,
1r ESO E

Accèssit:
QUIM NOGUÉS,
1r ESO A

CATEGORIA 2 (BATXILLERAT I FORMACIÓ PROFESSIONAL)

1r premi:
PAU SÁNCHEZ,
2n de Batxillerat

Accèsit:
BERNAT OLLÉ,
2n de Batxillerat

CATEGORIA 3 (PROFESSORAT, PAS I FAMÍLIES)

1r premi:
ELENA MILÀ,
professora

Accèsit:
RAMON BIOSCA,
professor

RITME NATURA

Des del curs 2022/23 el nostre institut participa en el projecte de ciència ciutadana Ritme Natura; som el centre més meridional que estudia els efectes del canvi climàtic sobre la natura a través de l'observació fenològica. Aquest curs es va treballar en l'optativa de 3r d'ESO Descoberta de l'entorn i en el projecte "Podem classificar els éssers vius?" de la matèria de Biologia i Geologia de 1r d'ESO. Aquest projecte va estar liderat pel Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF), el Servei Meteorològic de Catalunya, la Universitat Autònoma de Barcelona, la Fundació Espanyola per a la Ciència i la Tecnologia i l'Oficina de Ciència Ciutadana de Barcelona.

Alumnes de 1r ESO durant el projecte "Podem classificar els éssers vius?"

A més, es va participar en les trobades trimestrals de docents implicats en desenvolupar situacions d'aprenentatge que utilitzen algun dels projectes de ciència ciutadana del CREAF. L'Institut va ser acreditat com a FenoCentre 2024. Aquesta acreditació correspon als centres educatius de Catalunya que, a través de l'observatori ciutadà Ritme-

Natura, s'han sensibilitzat amb el canvi climàtic i han enviat fotografies recurrents de plantes i arbres apadrinats per a estudiar-ne els efectes i canvis fenològics durant el curs 2023/24. Durant l'any 2024 la xarxa de FenoCentres va acreditar 12 centres educatius de Catalunya, entre els quals hi ha l'Institut Jaume Huguet.

LA PLANTADA D'ARBRES DEL CENTENARI

La comissió d'Escoles Verdes també va voler participar en els actes del Centenari de l'Institut organitzant una plantada d'arbres. El curs 2023/24, el professor Lluís Fernández va proposar aquesta original idea, que es va madurar i modificar fins al resultat actual: la plantada de cinc arbres al pati de l'institut, dues tipuanes i tres lledoners. Aquests arbres són de fulla caduca i proporcionaran ombra a l'estiu. Aquesta feina no hauria sigut possible sense la intervenció desinteressada de Jaume Morell, professor del CFGM d'Excavacions i Sondatges del nostre institut i propietari de l'empresa Excavacions J. Morell, que ens va cedir les màquines i l'operari per poder fer els treballs

Imatge de la plantada d'arbres del Centenari.

d'excavació. Jordi Esqué i Xavi Sánchez, professors del CFGM d'Excavacions i Sondatges, van coordinar la planta d'arbres i han implicat a l'alumnat d'aquest cicle.

Finalment, cal agrair l'Ajuntament de Valls, ja que va subvencionar tot el cost de l'arbrat, el compost i el personal que ha fet la plantada dels arbres, i especialment Pau Magrané Dolcet, tècnic de la Regidoria de Sostenibilitat, Medi Ambient i Medi Natural de l'Ajuntament de Valls, responsables de les gestions corresponents.

LA VISITA A LA CÚPULA DE LA SOSTENIBILITAT

Una de les altres accions en aquest curs va ser la visita de la cúpula de la sostenibilitat de Còdol Educació, al pati de Vallsgenera, per part de l'alumnat de 4t d'ESO i els de l'optativa de 3r d'ESO Descoberta de l'entorn, juntament amb els delegats verds de 1r i 3r d'ESO. En poques paraules, va ser una activitat per poder treballar el concepte de sostenibilitat des d'una experiència immersiva i amb la qual, a partir de petits reptes en grup, van reflexionar sobre la seva relació amb el planeta. Aquesta activitat va acostar l'alumnat a prendre consciència sobre la sostenibilitat a través de l'art i l'enginy, els va despertar la curiositat, la imaginació i l'acció envers la crisi ecosocial actual.

EL MERCAT D'INTERCANVI DE ROBA

Al desembre es va realitzar el mercat d'intercanvi al pati de l'institut amb l'objectiu principal de conscienciar l'alumnat de la importància de donar valor a la roba, i conèixer les implicacions que té la fast fashion per al nostre planeta. A les tutories dels cursos d'ESO els delegats verds van explicar el funcionament d'aquesta jornada tan especial. Es va crear una moneda pròpia de l'institut, els huguets, com a moneda d'intercanvi, i es va demanar als estudiants que portessin, almenys, una peça de roba que ja no duguessin. La roba que va sobrar es va recollir per donar-li també un segon ús i es va fer arribar a la cooperativa Roba Amiga.

L'HORT DE L'INSTITUT

L'hort de l'institut, des de fa uns cursos, es dinamitza des de l'optativa de 3r d'ESO Descoberta de l'entorn, impartida des del departament de Ciències i impulsada per la comissió d'Escoles Verdes. Ras i curt, és una optativa que entre els seus objectius, a part de gestionar l'hort i el compostador de l'institut, hi trobem conèixer la biodiversitat dels espais naturals més propers: l'hort, el pati de l'institut i els Torrents de Valls, i fomentar l'actitud crítica i participativa envers l'emergència climàtica i respecte al medi ambient. El centre també va comptar amb un compostador, que va ser omplert cada dimecres i divendres amb la matèria orgànica de la cantina durant tot el curs. De fet, aquest any es va millorar l'aportació de restes vegetals amb la recollida de restes de fulles del pati de les moreres.

Com a novetat d'aquest curs cal destacar el projecte Taronja, un treball guardonat amb el segon premi en el 37è Premi de Natura Maria Murtra. L'acte de lliurament dels

Alumnes i professora de l'optativa recollint el 37è Premi de Natura Maria Murtra.

Il·lustració de la recepta de la marmelada de taronja, feta per Salima Baghdadi, de 3r ESO C.

premis tingué lloc el dia 28 de maig al pati de l'Institut d'Estudis Vallencs. El treball premiat va ser un projecte cooperatiu en què a partir de les taronges amargues del pati de l'Institut, es va elaborar melmelada i es van estudiar diferents aspectes com les conserves, la química i els sabers femenins relacionats amb els processos de la cuina.

EL PROJECTE TORRENTS

Aquesta iniciativa va tenir com a objectiu estimular la participació activa de la societat en la conservació i millora dels rius i va estar coordinada per l'associació Hàbitats, que té com a àmbit d'actuació tota la península Ibèrica. A Valls es va coordinar des de la regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament de Valls, i es va treballar de forma col·laborativa amb les altres escoles i instituts de la ciutat, gràcies a la implicació i la coordinació de Cel Rogent. Cadascun dels centres va tenir assignat un tram de torrent segons la proximitat a l'escola o institut. El nostre centre va avaluar l'estat ecològic del torrent del Sant Pou, el torrent que tenim al costat de i es van realitzar dues inspeccions, una a la tardor i una altra a la primavera.

En la inspecció es van analitzar i es van recollir dades sobre la qualitat del bosc de ribera, el cabal, les alteracions de l'entorn, a més de dades fisicoquímiques de l'aigua i la determinació de la qualitat biològica segons l'índex de macroinvertebrats. Les dades recollides es van enviar al Projecte Rius, on poden ser consultades. Aquestes dades van permetre copsar l'estat dels torrents i, amb el temps, disposar d'un històric acumulatiu al llarg dels anys per observar-ne l'evolució. Aquest projecte va obrir les portes a altres activitats curriculars d'estudi i coneixement de l'entorn, d'aspectes històrics, socials i culturals; la realització d'accions de neteja i conscienciació envers la protecció del medi natural, etc.

Aquest curs també l'alumnat de 1r d'ESO dintre del projecte "Podem classificar els éssers vius?" va realitzar activitats d'identificació d'espècies vegetals i de mostreig de macroinvertebrats per establir l'estat ecològic del torrent.

EL FÒRUM D'ESCOLES VERDES

El 14 de novembre els delegats verds van participar en el Fòrum d'Escoles Verdes que es va fer a Valls i en el qual van participar centres de secundària del Baix Camp, la Conca de Barberà i l'Alt Camp. L'objectiu del Fòrum era que l'alumnat s'inspirés en les idees dels altres instituts verds, que fossin els protagonistes de les seves accions explicant-les a altres centres i que coneguessin iniciatives locals inspiradores que treballen la sostenibilitat, enllaçant la feina que fan des dels centres educatius amb la feina que fa la ciutadania. Durant la trobada van visitar la Cúpula per la Sostenibilitat de Còdol Educació. Va ser una activitat per poder treballar el concepte de sostenibilitat des d'una experiència immersiva

i amb la qual, a partir de petits reptes en grup, reflexionen sobre la seva relació amb el planeta. Després van participar en un Mercat d'Experiències en el qual cada centre presentava i explicava una de les accions d'Escola Verda que creia més interessants o inspiradores per als altres centres. En últim lloc, es va fer una visita als torrents de Valls. Al final de l'acte cada centre va adoptar uns compromisos i va reflexionar entorn dels valors que havien après durant la jornada.

MERCAT DE RECANVI

El 21 de novembre es va realitzar al Kursaal de Valls el segon Mercat de RECanvi amb alumnes de secundària. Hi van participar els 120 alumnes de 2n d'ESO del nostre centre juntament amb l'alumnat de secundària de l'Institut Serra de Miramar. Els alumnes van portar llibres, jocs, roba, material escolar, pilotes, etc. L'activitat fou organitzada per Cel Rogent, juntament amb la Regidoria de Territori i Medi Ambient de l'Ajuntament de Valls i amb la col·laboració de l'Agència de Residus de Catalunya.

LET'S CLEAN UP EUROPE

El 2 de juny l'alumnat de 1r d'ESO va participar en la cam-

Alumnes de 2n d'ESO durant l'acte Let's Clean Up.

Alumnes participant en el Mercat de RECanvi al Kursaal.

Alumnes a l'Ajuntament de Valls amb l'alcaldessa.

panya Let's Clean Up-Fem neteja als torrents de Valls. Aquesta és una iniciativa d'Escoles Verdes, la regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament de Valls i de l'Agència de Residus de Catalunya en la qual participen totes les escoles i instituts de Valls.

L'activitat va consistir a recollir residus en diferents trams del torrent de Sant Pou, el camí de la Verneda i els carrers propers a l'Institut; els van separar en diferents sacs, van calcular el pes i el volum i van fer una activitat conjunta a la plaça del Pati. Allà van fer el recompte dels residus recollits entre tots els grups participants. Els delegats verds dels cursos de 2n d'ESO del nostre centre van ajudar a coordinar l'acte durant tot el matí. Let's Clean Up és una acció comuna a tot Europa per conscienciar sobre la quantitat de residus que llencem de forma incontrolada a la natura i per promoure accions de sensibilització a través de la recollida d'aquests residus abocats il·legalment als boscos, platges, marges de rius, etc.

CONTRACTE DE LA CANTINA

Aquest any es va fer una nova contractació de la gestió de la cantina i des de la Comissió d'Escoles Verdes es van fer propostes per tal de valorar la proximitat i la temporalitat

dels productes; per incloure criteris ambientals i evitar envasos de plàstic d'un sol ús; per no vendre productes amb baixa qualitat nutricional o ultraprocessats (begudes ensucrades, batuts ensucrats, suc de fruita envasats, begudes energètiques i llaminadures o similars); per no autoritzar la venda d'aigua embotellada i oferir aigua d'aixeta en gerres. Es van incorporar moltes de les propostes enviades, però s'haurà de continuar treballant per incorporar els criteris ambientals que creiem que ha de tenir la cantina d'un centre educatiu.

RECURSOS AMBIENTALS PER AL PROFESSORAT

Aquest curs es van desenvolupar dues iniciatives per a promoure la reflexió ambiental del professorat. Durant tot el curs es va demanar la maleta "Eduquem pel col·lapse" al Centre de Recursos Pedagògics de l'Alt Camp. Es va informar a tot el claustre de l'existència d'aquest recurs. En aquesta maleta hi ha lectures molt interessants que fan reflexionar sobre la crisi climàtica i energètica que vivim i que dona eines i arguments per treballar-ho a classe.

Al mes de març es va promoure la presentació del joc de taula "A 10 torns del col·lapse", demanat al CRP del Tarragonès: un joc desenvolupat pel grup de treball de professorat EdulglobalSTEM com a recurs pedagògic destinat a docents, amb l'objectiu de generar una reflexió crítica sobre l'ús de l'energia i les conseqüències socioambientals que té. Es va fer la presentació al professorat interessat i es va promoure l'ús del joc a les classes. S'ha proposat al CRP de l'Alt Camp que l'incorporin com a recurs propi per acompanyar la maleta pedagògica "Eduquem pel col·lapse".

**NÚRIA ESTRUCH, CRISTINA RODON
I PALOMA VICENTE**
Comissió Escoles Verdes

Professors jugant al joc "A 10 torns del col·lapse".

MAMMA MIA!, EL MUSICAL

Actors i actrius del musical Mamma Mia!

Mamma Mia! ha sigut el musical que aquest any tan especial els alumnes de l'optativa de Teatre de 4t d'ESO han representat. A continuació, una representació dels actors i les actrius de l'obra comparteixen les opinions i les valoracions d'aquesta experiència.

Enguany, a l'optativa de Teatre, hem representat el musical de *Mamma Mia!* He de dir que ha sigut una experiència molt divertida i gratificant. Les primeres setmanes em vaig decebre una mica perquè vam trigar molt a decidir els personatges, i alhora tampoc em van assignar qui jo volia, però al final em va encantar. La part musical va ser la meva preferida, però en general, tot el procés va estar ple de bons moments.

ÍNARI MASCUÑANO TUSELL,
4t ESO B

Aquest musical ha sigut, sens dubte, una de les experiències més boniques de la meua vida, ja que no només s'ha centrat en la representació, sinó que entre tots ens hem conegut com a persones. En altres paraules, hem creat una família en la qual hem compartit les mateixes

emocions i ara els mateixos records: les classes han sigut rialles i diversió.

ANAÏS GALLEGRO DOMÈNECH,
4t ESO B

El curs passat, a l'hora d'escollir les optatives de 4t, va ser complicat per mi, perquè estava molt indecisa. No sabia si triar teatre o no, però després d'haver-ho decidit, sincerament, ha estat una de les millors decisions que he pres. Al llarg del curs he après moltíssimes coses, com l'expressió corporal, el treball en equip, la pèrdua de vergonya davant del públic, etc. M'encantaria recordar tots aquells matins i tardes d'assajos, practicant escenes, cançons i coreografies. Això sí, mai faltava alguna broma o rucada que ens feia riure sense parar. També me'n recordo dels nervis que teníem tots abans de cada funció, però sempre amb moltes ganes de sortir a l'escenari i donar-ho tot. Per a mi, haver format part d'aquest musical tan especial ha sigut molt divertit. He gaudit molt, i alhora també he après molt, així que recomano aquesta optativa a totes les persones a qui els agradi el món dels musicals, la interpretació i tot el que l'envolta. Ho tornaria a fer sense pensar-m'ho, perquè és

una experiència que portaré al cor i sempre recordaré! De veritat, gràcies a tots els que ho heu fet possible. Ha estat una experiència meravellosa!

MARINA PASAMÓN SORROCHE,
4t ESO C

Per a mi, fer l'optativa d'Arts Escèniques ha estat una de les millors decisions que he pres aquest any. Fer teatre m'ha fet millorar moltes coses, com ara controlar els nervis, aprendre a interpretar i, alhora, millorar el meu cant. M'he emportat moltes coses bones de l'obra de teatre, i he tingut l'oportunitat de conèixer millor els altres companys. Ens hem emportat molts records bonics que mai oblidarem.

JÚLIA FARRÉ ESTRADA,
4t ESO A

L'optativa de Teatre és una optativa que tothom hauria de fer. Et fa conèixer molta gent amb qui, sense aquesta optativa, no hauries parlat mai. És molt divertit, i tot i la vergonya que es pugui tenir en fer el càsting, val la pena, ja que tant els càstings, com els assaigs i les funcions, són moments que no oblidaré mai.

MAR SANTÓ BUENAVENTURA,
4t ESO A

L'optativa de Teatre d'aquest any ha estat molt divertida. Fer *Mamma Mia* m'ha encantat. Ha estat una oportunitat de representar una obra que, si no fos pels professors, sobretot per la Claustre, no podríem haver fet. Recomano aquesta optativa a tothom, ja que puc assegurar que es passa genial. Pots alliberar el teu costat animal i no ser jutjat.

AINOA JIMÉNEZ GARCÍA,
4t ESO B

A mi, l'optativa d'Arts Escèniques m'ha agradat moltíssim. Ha sigut una experiència que no oblidaré mai. M'ha donat l'oportunitat de conèixer a molta gent que abans no coneixia tant. M'ha ajudat a l'hora d'expressar-me en públic i davant de gent. He gaudit aquesta experiència des de la primera classe, els càstings, els primers assajos, i sobretot, el dia de la funció. El dia de l'estrena va ser un dia de moltes emocions i que mai oblidaré. Recomano a tota la gent que li agradi actuar, cantar i ballar que s'apunti, que no se'n penedirà.

MARINA GALOFRÉ BATALLA,
4t ESO A

L'optativa de Teatre a 4t d'ESO ha estat molt divertida, enriquidora i única, que recordarem sempre. Requereix res-

ponsabilitat, però es gaudeix molt a les hores de classe fent 'bestieses'. A més, hem après a treballar en equip i expressar-nos millor. Finalment, fer el musical *Mamma Mia!* ha estat un repte emocionant, on hem gaudit molt amb les cançons i les escenes.

YAIZA SERRANO CAÑADAS,
4t ESO A

Des que vaig saber que a 4t d'ESO hi havia l'optativa de Teatre sabia que voldria fer-la, i quan la Claustre em va comentar que hi havia entrat, se'm va il·luminar la mirada, i no vaig poder contenir l'alegria i el somriure que se'm va escampar a la cara. Sabia que m'agradaria en tot moment i que seria una experiència que mai oblidaria. Si pogués, la tornaria a triar una vegada i una altra. A més, he fet amigues que són un tresor per a mi, així que puc recomanar a tothom que vulgui aquesta optativa, ja que és meravellosa.

IRIS SÁNCHEZ BLESA,
4t ESO C

Fer el musical *Mamma Mia!* va ser una experiència divertida i especial. Al principi, tenia nervis, però un cop vam començar, tot va anar molt bé, i m'ho vaig passar genial. Ens vam esforçar molt durant els assajos, i crec que va valer la pena, perquè la representació ens va quedar molt maca. Les cançons del musical són molt animades i conegudes, i el públic també s'ho va passar molt bé. Alhora, m'ha agradat molt treballar en equip i viure això amb els companys. Ho recomano molt, i si pogués, ho tornaria a fer!

SARAH MADELAINE ROSE,
4t ESO B

Aquests mesos que hem estat treballant el musical *Mamma Mia* ho he passat molt bé, i ha sigut molt bonic formar

Actors i actrius del musical *Mamma Mia!*

part d'aquest projecte. Hem compartit moments molt bonics i hem gaudit molt fent el muntatge del musical. M'emporto un record molt agradable i una mica de cadascú.

ÈLIA GONZÁLEZ MARTÍNEZ,
4t ESO D

Per mi, aquesta experiència ha sigut única i immillorable, tant amb els professors, com amb els companys que he conegut. Sens dubte, recomano l'optativa d'Arts Escèniques, ja que els professors són increïbles, i les rialles estan assegurades. A més, s'acaba agafant estima a tothom. Com diria la Claustre, "som tots les peces d'un engranatge, i si un falla, tots fallem". De fet, així ha estat, ja que els companys també han estat increïbles. Segons el meu criteri, hem fet un grup molt maco.

MALAK THAINA,
4t ESO D

Fer l'obra *Mamma Mia* m'ha divertit molt. M'ho he passat super bé i m'he sentit molt part de tot, i m'ha fet sentir important. M'ha agradat treballar amb els companys i veure com tot anava sortint cada cop millor. A més, ha estat divertit i he après coses sense ni tan sols adonar-me'n. M'encantaria tornar a fer-la o fer-ne una altra, perquè m'ho he passat genial i crec que val molt la pena repetir-ho.

ARNAU COBOS BUCH,
4t ESO B

L'experiència ha estat única, i mai oblidaré tot l'esforç que hem fet per fer el musical. Personalment, em va encantar. A més, com a optativa, Teatre transmet alegria i tranquil·litat.

NAYARA MAIA MARTE,
4t ESO B

Si soc sincera, el teatre m'ha ensenyat moltes coses. M'ho he passat molt bé, m'ha ajudat a començar amistats noves, i hem acabat sent una família. Totes les classes tenien les seves rialles i els seus moments seriosos, però no canviaria res d'aquest musical. Ha sigut màgic i no me'n penediré mai d'haver-ne fet, perquè m'ha deixat un record preciós que mai oblidaré.

ANDREA PÉREZ PÉREZ,
4t ESO B

No es va començar a notar la pressió que arribava el moment del musical fins que un dia ens van dir: "espavileu, que la setmana que ve estrenem l'obra!". Allà és on va co-

mençar l'estrès, que, a més, anava incrementant cada dia. Però tot va valdre la pena quan vam acabar la primera funció, i de la felicitat, tothom va començar a fer bots i a ballar. A més, tota aquesta alegria no solament es va viure en la primera actuació, sinó en les tres que vam fer.

SASHA CORBELLA ELTSOVA,
4t ESO A

La meua participació en el musical de l'any 2025 ha estat molt satisfactòria. He viscut moments que mai oblidaré. Els meus companys, juntament amb els professors de la matèria, m'han ajudat a progressar i han fet que aquest projecte tiri endavant. Gràcies a ells he pogut gaudir, i agraeixo molt la companyia que ens hem fet entre tots a les classes.

NIL SALAT SERRA,
4t ESO B

Per a mi ha sigut una experiència inoblidable, tot i que les últimes setmanes tots teníem aquells nervis d'abans de l'actuació. Finalment, però, va sortir molt bé. Per tant, recomano aquesta optativa a tota aquella gent que vol provar alguna cosa nova a la seva vida.

TEO DETHISE MORENO,
4t ESO B

El musical de *Mamma Mia!*, a 4t d'ESO, va ser una experiència increïble! Em va agradar molt la combinació de música, ball i teatre, i tot plegat va ser molt divertit i emocionant. Vaig gaudir veient els meus companys actuar i cantar amb tanta passió, i el públic també ho va fer. Personalment, crec que va ser una gran oportunitat per expressar-nos i treballar junts com a grup.

MARC VALLVERDÚ SOTO,
4t ESO B

Membres de l'orquestra de l'Institut, formada per professors i alumnes.

ROSA MARIA BATALLA GRAS

Quan era petita...

Posar-se a parlar d'un mateix i explicar coses personals, la veritat és que a mi m'ha costat una mica. De petita era trapella i molt moguda, vaig començar a parlar molt aviat, i vaig ser una filla molt desitjada. Vaig tenir una infància molt feliç amb la meva família, tot i que també em va tocar viure un moment molt, molt trist. Puc dir que amb la família sempre hem fet una bona pinya.

Durant els estudis...

Durant els estudis sempre vaig treure molt bones notes tot i no estudiar massa. A classe era un belluguí, cosa que em va ocasionar ser castigada diverses vegades. De petita ja deia que de gran volia ser "senyoreta" i sempre m'ha agradat organitzar bé les coses, és a dir, ser una mica maitre. Vaig estudiar magisteri en l'especialitat d'Educació Infantil, perquè encara no hi havia l'especialitat d'Educació Física. Després vaig treure'm la llicenciatura de Pedagogia, i quan vaig aprovar les oposicions per treballar a l'ensenyament públic, ho vaig fer en l'especialitat d'EF. Puc dir que he treballat en diversos nivells educatius: Educació Infantil, Educació Primària i Educació Secundària. Els últims 27 anys de la meva etapa docent els he passat al Jaume Huguet, on he estat professora d'Educació Física i també he fet durant 10 anys el desplegament dels programes Erasmus+ de Formació Professional, portant alumnes a fer pràctiques en empreses estrangeres. No

vull deixar de parlar també de la meva col·laboració en les diferents obres de teatre i musicals que s'han fet al centre, on he gaudit moltíssim.

Com a professora...

M'ho he passat molt bé a la feina, perquè he treballat fent allò que m'agrada. He trobat companys i alumnes dels quals sempre me'n recordaré. Ho he intentat fer de la millor manera que he sabut i a vegades, he pogut, perquè la veritat és que treballar amb adolescents no és cosa fàcil i menys actualment, però el record que en tinc és fantàstic. Per mi el Jaume Huguet és casa meva.

I ara què?

Ara estic molt feliç, sobretot perquè a casa tots estem bé i perquè ja soc àvia, el millor regal del món.

El no estar pendent d'un horari, d'unes programacions, d'unes entrevistes, d'unes guàrdies, d'unes tasques, d'unes reunions, d'uns claustres..., et fa estar molt tranquil.

M'agrada ocupar el meu temps lliure anant a caminar, al gimnàs, a retrobar velles amistats, a fer algun viatge, a veure els partits del Barça, anant a Cambrils, cuinant...

Un llibre

També m'agrada llegir, qualsevol llibre que acabi bé, una novel·la d'amor, d'aventures, d'intriga...

Una pel·lícula

I el mateix dic del cinema, les pel·lícules no han de ser de sang i fetge, ni d'extraterrestres, han de ser boniques, fer-me passar una estona agradable, no fer-me patir.

Una cançó

La música no és massa el meu fort, la veritat és que no n'escolto massa, ho faig sobretot quan condueixo. No tinc ni un grup ni un cantant preferit, però no m'agrada la música estrident ni les lletres repetitives i sense cap sentit. A vegades escolto música en italià, ja que és una llengua que m'agrada molt.

Un paisatge

Si us he de parlar de paisatges potser diria que soc més de mar que de muntanya, però un llac, un saltant d'aigua o una muntanya nevada al Pirineu, també m'agraden molt. I finalment un somni: salut per a tothom, prou guerres sense cap sentit, una vida digna per a tots i poder gaudir sempre de la meva família.

JOAN FOGUET COLL

Quan era petit...

La infantesa és l'arcàdia, el paradís, la pàtria. Vaig viure la màgia de la infantesa en el marc d'una família de sis germans. Jo soc el tercer. El meu pare era professor de matemàtiques, física i química. La meua mare, mestra, tot i que durant la criança va fer una pausa i no va tornar a exercir fins que jo vaig fer els divuit anys, més o menys. El meu poble era Montblanc, durant el curs, i a l'estiu, es Migjorn Gran, a Menorca, localitat de la meua mare on passàvem les vacances. De petit, em vaig apuntar al Cau, al grup escolta del poble. La meua infantesa no hauria estat la mateixa sense el vincle a aquesta entitat: companyonia, natura, país..., en una paraula: valors.

Durant els estudis...

L'EGB, el BUP i el COU els vaig fer al Col·legi de la Mercè de Montblanc. En aquesta escola, ja als anys setanta, vaig tenir la sort de rebre classes de llengua catalana i d'estudiar la majoria d'assignatures també en català, fins al 1983, any que vaig començar els estudis universitaris.

Des de la infantesa fins acabada la carrera, vaig passar per força associacions culturals i folklòriques: sempre m'han atret les manifestacions de cultura popular —i el *rock and roll*!—. Vaig passar pels Pastorets, on interpretava el paper d'Enveja, primer, i de Sant Josep, de més gran; vaig ser portador de la Mulassa a començaments dels anys vuitanta; membre del Ball de Bastons, a finals dels anys setanta i durant els vuitanta, i del Grup de Grallers de Montblanc, on vaig tocar la gralla durant força anys. Més endavant, vaig

estar vinculat als inicis de la representació de la llegenda de Sant Jordi i de la Setmana Medieval de Montblanc.

Vaig estudiar Filologia Catalana a Tarragona, l'actual URV. Aleshores encara era una facultat que depenia de la Universitat de Barcelona. Guardo un bon record de tot el professorat i dels companys i companyes d'estudi —i de festa!— d'aquells anys. L'assignatura que més em va costar va ser el llatí, ja que per a mi era una matèria nova perquè durant el BUP i el COU vaig fer ciències. Les que em van agradar més, la dialectologia i l'etnopoètica.

Com a professor...

Un cop acabada la carrera, tenia una "tasca" pendent: la mili. Au, cap a Cartagena, a infanteria de marina. No vaig durar ni una setmana. Pels motius que sigui, vaig ingressar a la infermeria al segon dia de ser allà baix, i al cinquè ja era dins el tren de tornada a Tarragona. Aquesta brevetat en la instrucció militar em va permetre, aquell mateix setembre, començar de professor de català al Col·legi Roig de Tarragona. Hi vaig ser un curs. El següent, vaig començar a fer substitucions a l'ensenyament públic —Reus, Flix, Valls, Santa Coloma de Queralt...— i el 1991 vaig aprovar les oposicions al Cos de Professors d'Ensenyament Secundari. Durant els tres anys següents, vaig ser professor de l'Institut Pedraforca, a l'Hospitalet de Llobregat: m'hi desplaçava des de Barcelona on vivia amb l'amor i companya de la meua vida: l'Ester. Viure a Barcelona em va permetre conèixer la ciutat i moltes de les possibilitats culturals i d'oci que oferia. Però necessitàvem un canvi vital i vaig sol·licitar treballar al Pirineu: durant dos cursos vaig ser professor de l'Institut de Vielha e Mijaran, a la Vall d'Aran. Allà hi vaig aprendre una mica d'aranès, "er occitan dera Val d'Aran", i a recórrer tant com vaig poder els cims i corriols d'aquell paratge encantador: Montardo, Montludé, Salana, Colomers, Saboredo, Bacivèr, Rosari, Molières..., per citar els noms d'algunes de les seves muntanyes.

Però el temps passa, i el 1994 vaig anar a parar a l'Institut Jaume Huguet —l'insti de la meua vida...!—, aleshores Institut Josep M. Fàbregas, on m'hi he estat fins avui en dia —amb una intermitència de quatre anys a Bonavista—: en total, vint-i-cinc cursos a l'Institut Jaume Huguet. Aquí hi he viscut les classes de català als grups d'FP, la implementació de l'ESO, l'inici del batxillerat al centre..., els llibres en paper, la irrupció dels ordinadors, la invasió dels mòbils... En definitiva, però, sempre s'ha tractat del mateix: docència. I amb el pas dels anys, van anar arribant els fills: l'Alba, el Josep i la Mar.

He intentat ser un professor proper a l'alumnat, però tenint clars els rols de cadascú, el del professor i el de l'alumnat; m'he escarrassat per impartir el currículum amb activitats

diverses, i m'he proposat avaluar amb seny, equitat i objectivitat. Crec que me n'he sortit. Estic orgullós d'haver dedicat la meua vida laboral a l'ensenyament de la llengua i la literatura catalanes. Però no tot són classes, en un institut. I al Jaume Huguet, això ho sabem molt bé! Teatre, xaranga, excursions, creuers, calçotades, sopars, esquí, viatges, caiaç, celebracions, dinars a la platja amb el pareo... Hi ha hagut moments que més que un institut semblava un club d'esplai!

I ara què?

Ara, a gaudir del temps i, si hi ha ganes i inspiració, rescatar alguns projectes que s'han quedat a mig fer.

Un llibre

Una cullereta de cafè, de l'Ester Martí Farré.

Una pel·lícula

Hair, el musical hippy antimilitarista dirigit per Milos Forman.

Una cançó

"Rockaway Beach", dels Ramones, però hauria pogut triar "Burn", dels Deep Purple, o "I'm free", dels Rolling Stones... En són tantes, que no acabaria mai; fins i tot "Així com cell", un poema d'Ausiàs March amb música de Raimon.

MARIA ANTÒNIA DALMAU VILANOVA

Quan era petita...

Vaig néixer i sempre he viscut a Bràfim. El meu pare volia una filla i després de tres fills mascles, vaig néixer jo. De petita recordo que vaig aprendre a llegir a la falda del meu avi amb el diari, i aquí va començar la meua afició per la lectura. Vaig començar a l'escola de Bràfim i era bona estudiant. Recordo els estius, la bicicleta i els genolls pelats que no s'acabaven de curar mai, i els hiverns omplint les hores amb lectures de molts tipus.

Durant els estudis...

Quan vaig haver d'escollir entre ciències i lletres a BUP (el batxillerat de l'època) em vaig decantar cap a les lletres i un cop acabat, vaig començar Magisteri a Tarragona a l'Escola Normal. Després d'acabar Magisteri, vaig agafar-me un any sabàtic i encabat vaig començar Filologia Catalana també a Tarragona. He de dir que van ser uns anys intensos i molt gratificants.

Com a professora...

Vaig començar a treballar com a mestra a Primària i vaig compaginar durant un curs i mig la meua feina i els estudis. Un cop acabada la carrera de Filologia, em van cridar per

anar a fer classes a secundària i fins avui. Tinc records i experiències molt gratificants d'aquests anys. Recordo quan feia classes a primària la cara que va fer una nena de 5 o 6 anys quan va ser conscient que era capaç de llegir tota sola. I també recordo un alumne a qui se li havien entravessat els pronoms febles i després d'insistir (ell i jo) va fer un crit espectacular perquè finalment n'havia entès el funcionament.

També vull afegir que entre substitucions, interinatges i ocupant una plaça he estat en 27 instituts i 12 escoles de primària. He conegut molta gent i molt bona gent, tant alumnes com companys de feina. Al principi m'havia trobat professors que jo havia tingut, que passaven a ser companys i després alumnes que s'havien convertit en companys de feina.

I ara què?

Ara a viure amb tranquil·litat, sense massa horaris i sense massa obligacions. Intentaré viatjar una mica, una de les meves passions, i passar-ho bé amb els que tinc al meu voltant. Hi ha moltes coses que m'agrada fer i que segurament ompliran les hores: llegir, passejar, cuinar, parlar amb la gent...

Un llibre

Hi ha molts llibres, però si he d'escollir em quedo amb *La plaça del Diamant* de Mercè Rodoreda i *Cien años de soledad* de García Márquez.

Una pel·lícula

És molt difícil escollir-ne una, però em quedo amb *Dersu Uzala* d'Akira Kurosawa.

Una cançó

Viatge a Itaca de Lluís Llach amb lletra de Konstantin Kavafis i *País petit* també de Lluís Llach.

OFERTA FORMATIVA

EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA (ESO)

BATXILLERAT (BAT)

MODALITAT DE CIÈNCIES I TECNOLOGIA

MODALITAT D'HUMANITATS I CIÈNCIES SOCIALS

CICLE FORMATIU DE GRAU BÀSIC (CFGB)

TÈCNIC/A EN INFORMÀTICA D'OFICINA

CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ (CFGM)

TÈCNIC/A EN ACTIVITATS COMERCIALS

TÈCNIC/A EN GESTIÓ ADMINISTRATIVA

TÈCNIC/A EN SISTEMES MICROINFORMÀTICS I XARXES

TÈCNIC/A EN INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES I AUTOMÀTIQUES

TÈCNIC/A EN MECANITZACIÓ

TÈCNIC/A EN SOLDADURA I CALDERIA

TÈCNIC/A EN CURES AUXILIARS D'INFERMERIA

TÈCNIC/A EN EXCAVACIONS I SONDEJOS

CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR (CFGs)

TÈCNIC/A SUPERIOR EN ADMINISTRACIÓ I FINANCES

TÈCNIC/A SUPERIOR EN DESENVOLUPAMENT D'APLICACIONS MULTIPLATAFORMA

TÈCNIC/A SUPERIOR EN ADMINISTRACIÓ I SISTEMES INFORMÀTICS EN XARXA

TÈCNIC/A SUPERIOR EN ENSENYAMENT I ANIMACIÓ SOCIOESPORTIVA

TÈCNIC/A SUPERIOR EN PROGRAMACIÓ DE LA PRODUCCIÓ EN FABRICACIÓ MECÀNICA

TÈCNIC/A SUPERIOR EN DISSENY EN FABRICACIÓ MECÀNICA

TÈCNIC/A SUPERIOR EN MECATRÒNICA INDUSTRIAL

TÈCNIC/A SUPERIOR EN AUTOMATITZACIÓ I ROBÒTICA INDUSTRIAL

TÈCNIC/A SUPERIOR EN TRANSPORT I LOGÍSTICA

CURSOS D'ESPECIALITZACIÓ FP

FABRICACIÓ ADDITIVA

FABRICACIÓ INTEL·LIGENT

PROGRAMA DE FORMACIÓ I INSERCIÓ (PFI)

AUXILIAR DE COMERÇ I ATENCIÓ AL PÚBLIC

AUXILIAR DE MANTENIMENT I MUNTATGE D'INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES, AIGUA I GAS

AUXILIAR EN SERRALLERIA I CONSTRUCCIONS METÀL·LIQUES

Erasmus+

HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC

(octubre - maig)
de 10 h a 13 h de dilluns a divendres
de 16 h a 18 h dilluns i dijous
(juny - setembre)
de 10 h a 13 h de dilluns a divendres

Carrer Creu de Cames, s/n
43800 VALLS
TEL. 977 600 938
e3004611@xtec.cat
www.institutjaumehuguet.cat

**INSTITUT
JAUME
HUGUET**
ANTIGA ESCOLA DEL TREBALL
VALLS

reviscola